

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કર્ણપાદપ દ્વિદ્વિ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્ભોજાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તસ્યજ ॥

પૃ. ૨૭ મું. વીર સં. ૨૪૫૬. સં. ૧૯૮૬ માર્ગશિર્ષ આત્મ સં. ૩૪. અંક ૫ મે.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ વીર કોણ ? ...કાયર કોણ ? ૧૦૫-૧૦૬	૫ હિતરૂપ સૂક્ત વચનો. ...	૧૧૫
૨ ગૃહિણી ગુણ ગીતા. ...	૬ શ્રીપાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્મરણનો મહિમા. ૧૧૭	
૩ બ્યવહાર દશામાં વિચરનાર ચિત્તને	૭ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...	૧૧૯
બોધ. ...	૮ શ્રી સંઘ માહાત્મ્ય સ્તુતિ. ...	૧૨૫
૪ મનોરથોની હિપયોગીતા અને બળ. ૧૧૩	૯ સાબાર સ્વીકાર અને સમાલોચના...	૧૨૮

મુદ્રક:—શ્રી. ગુલામચંદ લલ્લુભાઈ. આનંદ પ્રિ. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મુલ્ય રૂ. ૧) રૂપાલ ખર્ચ ૪ આના.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો.

શ્રી ચંદ્રમણ સ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રભુના પ્રથમ ગણદરના આગલા ભવનું અઘૌકિક વર્ણન, ભગવાનના આગલા ભવે અને તીર્થ કરના ભવના પંચકલ્યાણકાનું સુંદર, ચિત્તાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વૃત્તાંત, દેવતાઓએ કરેલ તે તે વખતની અપૂર્વ ભક્તિનું દરેક સમયનું વર્ણન, કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછીની બોધપ્રદ, રોય, ઉપદેય અને ઉચ્ચ શૈલીનો ઉપદેશ અનેક કથાઓ-અવાંતર કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્ર છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાઇ, ખેંચાણદારક બાઇર્ડગથી મુશોબીત કરાવવામાં આ ગ્રંથ આવેલ છે. શેઠ દીપચંદ્ર ગાંડાવાઇની આર્થિક સહાયવડે સીરીઝ તરીકે પ્રકટ થશે.

કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ બુકું.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટના પુસ્તકો.

આ માસમાં આપના મનઃ ગયા અને તેની પહેલાંના અંકમાં જાહેર કર્યું હતું; પરંતુ આ જાહેરમાં આજે ત્રણ માસથી તાવની સખ્ત બિમારી મોટા પ્રમાણમાં ચાલતી હોવાથી છાપખાનાના માણસો બિમાર બીજા જતાં તૈયાર થઇ શક્યા નથી તેથી ટીક થઇ છે, જેથી અમારા સુઘ સભાસદો દરગુજર કરશે. હવે તે તૈયાર થતાં તરતજ ધારા પ્રમાણે દરેક (લાઇફ) સભાસદ બંધુઓને મોકલી આપવામાં આવશે.

શ્રીવિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શેઠ શ્રી અમરચંદ્ર દરજીવનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે આ ગ્રંથ છપાવેલ છે.

અદિતીય જીવન ચરિત્રના શિક્ષારૂપ બોધપ્રદ આ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની રચના સંવત ૧૪૫૨ ની સાલમાં શ્રી જ્ઞાનદાગરસૂર મહારાજે કરી છે. પ્રભુ શ્રી વિરજનાથ મહાત્મજીના પૂર્વજો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ, ભેટો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંચીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભાશાળી, મનોહર, રસગોરવ શૈલીથી અલંકૃત છે. ગ્રંથની રચના અઘૌકિક અને તેમાં છુપાયેલ તાત્ત્વિક બોધ અસાધારણ હોઇ તે વાચકના આત્માને શાંત રસ અગટાવી, ધર્મરૂપી કલ્પ-વૃક્ષનું સ્વરૂપ સમજાવે, તેના પ્રભાવ બાળી તેનો બાહર કરતાં મોક્ષ સંચુખ લાઇ જાય છે. આ ગ્રંથમાં જે મહાન્ પ્રભુનું ચરિત્ર આપેલ છે, તે બ્રહ્મચર્ય દેશની સામાજિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પકડ કરનારને જ્ઞાન થાય છે. શરૂઆતમાં બીજીકીપ સંબંધી અંશકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત વર્ણન આપેલ હોવાથી, આ અંશકારવાંચનથી જ્ઞાનકાળના ઇતિહાસ સાથે જૈન ગુણોજનનું પણ બાજુબાજુ થાય છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ દરેક મનુષ્યને પઠન-પાઠન કરવા જેવો હોઇ પોતાના નિવાસસ્થાનમાં, બાંડારમાં, પુસ્તકાલયમાં હોયો જોઈએ. ફાયલ બાઇ પેલ પીસ્તાળીશ શ્રેષ્ઠ સાડા ત્રણશોરૂપ ચાનાનો ગ્રંથ સારા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કપડાના બાઇર્ડગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ બુકું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાર્દ્ર એવ સંહતશ્ચિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ સ્થિરં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સન
શોષઃ, તદ્વચ્ચથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ સ્થિરં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતાભ્યાગમાફન્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-ભાષ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭ { વીર સં. ૨૪૧૬ માર્ગશિર્ષ. આત્મ સં. ૩૪. } અંક ૧ મો.

વીર કોણ ?

(જાણો)

વીર તેહ કહેવાય, વીરની આણા પાળે,
વીર તેહ કહેવાય, વીરનાં પગલે ચાલે,
વીર તેહ કહેવાય, દુઃખથી જે નહીં ડરતા,
વીર તેહ કહેવાય, અતિશય ધીરજ ધરતા.

વીર એજ વખાણીયે, થઈ શૂરવીર રહે સદા;
અવેર કહે વિધેના થકી, ડગે નહીં તે નર કદા.

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રક.શ.

કાયર કોણ ?

(જાણો)

કાયરમાં હું એક, દુઃખને વિદ્વોથી ડરતો,
કાયરમાં હું એક, નહીં મન ધીરજ ધરતો,
કાયરમાં હું એક, પ્રતિજ્ઞા પ્રેમે નહીં પાળું,
કાયરમાં હું એક, મોહ ને વિષયોમાં મહાણું,
હું કાયર શિરોમણી, પગલે પગલે હું તો ડરું;
અવેર કહે છું વીર વિના, શી રીતે ભવજલ તરું.

ૐ છં સુરવાડા.

ૐ

ગૃહિણી ગુણ ગીતા.

(પદ્ધતિ રાસગાની)

સખીઓ ! પડાવધ સુંદર ગૃહિણીગુણ ઉર ધારજોરે,
વર્ણન કરીએ સાચા તેના વિધ વિધ કાજ;
માનવ જન્મ સફળ કરવા અવસર છે આજ.
એ ગુણ સાધ્ય ગણી નિજ જીવનમાંથી ઉતારજોરે.
(ભાષા) પ્રથમ ગુણ—કાર્યેષુ મંત્રી.

(સાખી)

કાર્ય કઠિનમાં કાન્તનું, કરે મંત્રીવત્ કામ,
પ્રોત્સાહન પ્રેમે દીએ, દીપાવે કુળ નામ.
ગહેની ! પ્રથમ ગુણ અહિ જગમાં કીર્તિ જમાવજોરે. સખીઓ. ૧
(ભાષા) દ્વિતીયગુણ—કરણેષુ દાસી.

ગ્રહિણી ગુણ ગીતા.

૧૦૭

(સાખી)

ગૃહ વ્યવહાર ચલાવવા, દાસી સમ કરો કામ;

ઠોઠુમ્બીક જનની સદા, સેવા કરવી તમામ.

ખેની ! દ્વિતીય ગુણ ગ્રહિ ગૃહનો ભાર ઉઠાવજોરે. સં ૨

(ભાષા) તૃતીય ગુણ—ભોજન્યેષુ માતા.

(સાખી)

ભોજન વેળા ભાવથી, રસવતીનો આસ્વાદ;

માત કરાવે બાળને, પ્રિયતમ ત્યમ સુપ્રસાદ.

ખેની ! તૃતીય ગુણ ગ્રહિ ભોજન ભાવે કરાવજોરે. સં ૩

(ભાષા) ચતુર્થ ગુણ—શયનેષુ રંભા.

(સાખી)

રંભા જ્યું નિજ નાથને, શયન સમય સાક્ષાત;

સાત્વિક સુખ અર્પે સદા, ત્યમ કુલવતી વિખ્યાત.

ખેની ! ચતુર્થ ગુણ ગ્રહિ નાથ સાથ દીપાવજોરે. સં ૪

(ભાષા) પંચમ ગુણ—ધર્મનુકૃત્તા.

(સાખી)

ધાર્મિક જીવન જીવવા, રહે સદા અનુકુલ;

સહચારી શિવમાર્ગની, ગણવી એહ અમૂલ.

ખેની ! પંચમ ગુણ ગ્રહિ ધર્મ જીવન દઢ પાળજોરે. સં ૫

(ભાષા) ષષ્ઠ ગુણ—ક્ષમયા ધરિત્રી.

(સાખી)

‘ક્ષમા’ ગુણ સંસારમાં, સ્વ-પર હિતાવહ કાજ;

મેળાવીએ અતિ યત્નથી, સકલ ગુણ શિરતાજ.

ખેની ! ષષ્ઠ ગુણ ગ્રહિ ક્ષમાધર્મ રસ રેલજોરે. સં ૬

(ભાષા) સારાંશ ષટ્ગુણ યુક્તાત્વિહ ધર્મપત્ની.

(હરિગીત)

ઉપરોક્ત ષટ્ ગુણ જેહ નારીમાં હશે તે જાણવી,

માનવ છતાં એ માનુની દૈવી વિભૂતિ માનવી;

મળવો ખરેખર યોગ દુષ્કર તદ્દપિ સત્સંગ યોગથી,

સંસ્કારી જીવન ગાળવા “ સન્દેશ ” શુદ્ધ પ્રયોગથી. સં ૭

(વેલચંદ ધનજી)

વ્યવહાર દશામાં વિચરનાર ચિત્તને બોધ.

મુમુક્ષુ આત્માનાં લક્ષણો.

પ્રિય ચંચળ ચિત્ત, તારી યોગ્યતા ઘણી છે, તારી શક્તિ અગાધ છે, તારી નિપુણતા લોકમાં વખણાએલી છે અને તારું સામર્થ્ય અદ્વિતીય ગણાયેલું છે, તે છતાં અમારે તને કટલોએક બોધ આપવાનો છે. તું વ્યવહારદશામાં વિચરતાં કેટલીએક વાતો ભુલી જાય છે. કારણ કે તું વિશ્લેષનું વિશાળ ક્ષેત્ર બની જાય છે. એ વિશાળ ક્ષેત્રમાં તારી સ્થિતિ એવી થઈ જાય છે કે, જેથી અમારી સર્વ પ્રકારની મર્યાદાનો ભંગ થઈ જાય છે. વ્યવહાર દશામાં સહનશીલતા અને શાંતિ એ ઉભય વસ્તુને તું તદ્દન ભુલી જાય છે. એ ઉભય વસ્તુનો પ્રભાવ તારા હોષને લઈને અમારાથી ભોગવી શકાતો નથી. અરે ચંચળ મન ! આ જગતમાં ઉત્તમ પુરૂષો બીજાના ઉપકારને માટે કેવા કેવા મહાન્ પ્રયત્નો કરે છે ? અને કેવી કેવી મુશ્કેલીઓ વેઠે છે ? તેનો તારે વિચાર કરવો જોઈએ. તારામાં પણ જો એ ઉપકારબુદ્ધિ હોય તો તારે તારી ચંચળતા છોડી દેવી જોઈએ. અને સહનશીલતા તેમજ શાંતિ ગ્રહણ કરવી જોઈએ. અમે અનેક ઉપાયો કરીએ છીએ તે છતાં આ જગતના અસત્ય આવરણો આડાં આવ્યાંજ કરે છે, તેને લઈને અમેને સત્ય માર્ગની સૂઝ પડતી નથી. તને અમે વિનંતિ કરી કહીએ છીએ કે, આ વિશ્વપ્રપંચમાં તું શા માટે રમ્યું પમ્યું રહે છે ? શા માટે પ્રિય માનેલા પદાર્થોને છોડવા તારી વૃત્તિ માગતી નથી ? અને આ વિશ્વપ્રપંચના યથાર્થ સ્વરૂપને ઓળખતી નથી ? હવે જો તું તારી તે વૃત્તિને છોડીશ નહીં તો પછી અમે નિશ્ચય કયો છે કે, વિવેક વિચારથી તને શાંત અને અંકુશિત બનાવવું. પ્રિય ચિત્ત ! કદિ તું એમ કહે કે, “હું મારી ચંચલ વૃત્તિને છોડવા સમર્થ નથી. તેથી શું કરું ?” તો અમે તને જે ઉપાય બતાવીએ, તે તારે ગ્રહણ કરવો. આ વ્યવહારદશા કે જે ને તે સત્ય માનેલી છે, તે તારા કુસંગનું પરિણામ છે, તને એક એવા નહારા પુરૂષનો સંગ થયો છે કે, જેથી તું આ વ્યવહાર દશામાં વિપરીત માર્ગે અથડાયા કરે છે. એ નહારો પુરૂષ મોહ છે. એના કુસંગથી જ તારી આ દશા થઈ છે. એ કુમિત્રનો તારે ત્યાગ કરવો જ જોઈએ. એ મોહ રૂપ મિત્રથી જો તું મુક્ત થઈશ તો ‘સુખ-કારક કર્તવ્ય કયું છે ?’ એનું તને જ્ઞાન આવશે. એ મોહ મિત્રને લઈને જ તને

વ્યવહાર દશામાં વિચરનાર ચિત્તને બોધ.

૧૦૯

સંયોગ-વિયોગના પ્રસંગે હર્ષ-શોકાદિ થાય છે. એ મોહની મહાન્ સત્તા છે. એ સત્તાને તારે દુર્બલ બનાવવી જ જોઈએ. તેમ કરવાથીજ તને સત્ય સુખ પ્રાપ્ત થશે. આ જગતના સર્વ સ્થૂલ સૂક્ષ્મ પદાર્થ અચળ નથી. કોઈ આજ, કોઈ કાલ એમ લય લાવને પામ્યા વિના રહેતું નથી. આ જીવનની મર્યાદામાંથી એવા ચાલી જતા સ્થૂલ સૂક્ષ્મ પદાર્થો માટે જ્યારે કોઈનો ઉપાય ચાલતો નથી, ત્યારે તે વિષે શોક કરવો આદરણીય કેમ ગણાય? અરે ચલ ચિત્ત! આ બધો વિચાર કરીને તારે તારા નહારા મિત્ર મોહનો સર્વથા ત્યાગ કરી દેવો. એ દુર્મિત્ર તને અનેક આપત્તિના આવર્તમાં પાડી વ્યવહાર દશામાં રખડાવે છે. એ વ્યવહારદશા અનેક વિપત્તિને ઉત્પન્ન કરી તારું અશ્રેય કરશે. હે ચપલ ચિત્ત! એ મોહ તો સ્વભાવથી જ દુરાચારી છે એટલે તેને માટે જેટલું અશુભ કહીએ તેટલું થોડું છે, પણ તારા કેટલાએક સારા મિત્રો છે તેનાથી પણ તારે ચેતતા રહેવાનું છે. તે સારા મિત્રોમાં પ્રેમ એ મુખ્ય છે. એ મહાન્ મિત્રની મહત્તા ઘણે ઠેકાણે ગવાય છે, તથાપિ એ મિત્રના સંગનો સદુપયોગ કરવાની જરૂર છે. આ સંસાર અને બીજા સુખકારક સાધનોમાં જો તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે તને વિપરીત માર્ગે દોરી જશે. કારણ કે, તે મિત્રનો સ્વભાવ સંગના રંગને ગ્રહણ કરવાનો છે. તે જેની પાસે જશે તેની પાસે તેવા રંગનો બની જાય છે; તેથી તે સંગરંગી મિત્રને તું એવાની સાથે જોડી દે કે જેથી તું સન્માર્ગે ચાલવાને સમર્થ થઈ શકે. જો તે પ્રેમને વિષયોમાં લઈ જઈશ તો પછી તે તેના સંગમાં લગ્ન થઈ જશે અને તને વિષયોમાં ફસાવી પાડશે કે, જે વિષયો તને વિષની જેવા પીડાકારી થઈ પડશે. તેથી એ પ્રેમને તું પરમાત્માની સાથે લગાડજે. જેથી તને વ્યવહાર દશામાં પણ અનેક જાતના લાભ આપશે. એટલું જ નહીં પણ છેવટે તને વ્યવહાર દશાના પાશમાંથી મુક્ત થવાની યોગ્યતા અર્પશે. કેટલાએક વૈરાગ્યના આવેશને લઈને કહે છે કે, પ્રેમનો તો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ, પરંતુ એમ કરવાની કાંઈ જરૂર નથી. માત્ર પ્રેમનો સદુપયોગ કરવો એજ તેનો શુભ હેતુ છે. ખરેખરો પ્રેમ અને દયા એ દૈવી વસ્તુ હોવાથી તારા ઉચ્ચ તત્ત્વો છે. એનાથી તારામાં કોમળ અને સાત્ત્વિક ભાવ ઉદય પામે છે. ને પરિણામે તારા ચંચળત્વ રૂપ રોગને ઔષધ રૂપ થઈ પડે છે. પ્રેમનો ઉપયોગ સમજ્યા વગર પ્રેમ એ શુભ નથી, એવો તેની ઉપર આરોપ મૂકવો એ સહવિચાર નથી. સહવિચાર એટલા માટે નથી કે, અમે અજ્ઞાનતાથી તને (મનને) ઠેકાણે રાખી શકતા નથી, તેથી પ્રેમ ઉપર દોષ મૂકવામાં આવે છે, પણ જેઓ તારી વૃત્તિને ઠેકાણે રાખી શકે છે. તેઓ તેનો સદુપયોગ કરી શકે છે. પ્રિય હૃદય! આ વાત લક્ષમાં રાખી તારે અમારી અનુકૂલતા સાચવવી જોઈએ. સાવધાનપણે કાલની ગતિનો, જગતના સર્વ પ્રાણી પદાર્થની વાસ્તવિક સ્થિતિનો, અને શોકદુઃખના કારણનો વિચાર કરવાની શક્તિને

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રગટ કરી તું અમોને અનુકૂલ રહેજે. તેમ છતાં પણ જો તું પ્રતિકૂલ રહીશ તો પછી અમે અમારી શક્તિનો ઉપયોગ કરવા પ્રયત્ન કરીશું. વિશ્વેાપકારી શાસ્ત્રો અને ગુરૂઓની કૃપાથી અમે હવે સાવધાન થયા છીએ. અરે ચંચળ મિત્ર, હવે અમે પ્રમાદમાં રહેવાના નથી. ભાવી સુખદુઃખનો જ્ઞાનપૂર્વક વિચાર કરવા અમે સાવધાન થયા છીએ. તારામાં જે ચંચળતાનો દોષ છે, તે દોષ શાથી પ્રગટે છે ? એ શોધ કરવા અમારી પ્રવૃત્તિ થઈ છે. સુખ અને દુઃખ વગેરે બધા તારા જ વિકાર છે, એમ સમજી સમાનવૃત્તિ ધારણ કરવાનો અભ્યાસ અને નિશ્ચય કરવા અમારો યત્ન થયો છે. આ અનિત્ય જગતમાં ઉત્પન્ન થયેલાઓ શાશ્વત અને નિત્ય નથી, એમ સમજી સંયોગ સમયેજ વિયોગને માની લેવામાં આવે તો મનુષ્યોને સુખદુઃખનું ભાન જ થવા પામે નહીં, અને જેમને સુખદુઃખનું ભાન થવા પામતું નથી, જેઓ ‘મારું-તારું’ કરવાના મિથ્યા મમત્વથી દૂર રહે છે, તેઓજ સમચિત્ત દશાને પ્રાપ્ત કરી મુક્તિનો માર્ગ સરળ બનાવી શકે છે, આવો અમોને નિશ્ચય થયો છે. તેથી હે મિત્ર ચિત્ત ! હવે અમોને તારી પ્રતિકૂલતાનો ભય રહેશે નહીં. તારે સ્વતઃ અમોને અનુકૂલ રહેવું પડશે. તેમ છતાં તું જો તારી કુટેવ પ્રગટ કરીશ તો પછી અમે તારો નિગ્રહ કરવાની પ્રવૃત્તિ કરીશું. અમોને ગુરૂ કૃપાથી ખાત્રી થઈ છે કે, તને વશ કરવાની પ્રવૃત્તિ મોટા સાધનોથી કરવી. તારું વશીકરણ તે અમોને મુક્તિસુંદરીનું વશીકરણ થઈ પડશે. પ્રિય હૃદયબંધુ ! તને માત્ર એટલી જ વિનંતિ કરવાની છે કે, તારામાં સ્વાભાવિક કે કૃત્રિમ જે દોષો રહેલા હોય, તે દોષો દૂર કરી અમારી સાથે વર્તવા કૃપા કરજે. અને વ્યવહાર દશામાં વિચરતાં તને જે મુશ્કેલીઓ આવે તેમાંથી પસાર થવાની યુક્તિઓને અનુસરજે. હે ચિત્ત ! અમોએ વિચાર કર્યો છે કે, આ જીવન અસ્થિર છે. શીત-કાળની શીતળતાને, ઉષ્ણકાળની ઉષ્ણતાને અને શરદ્કાલની શરદીને ક્યાં સ્થિરતા છે ? કે જન્મ જન્મમાંતરને પ્રાપ્ત થતાં પ્રાણીઓનાં જીવનને સ્થિરતા હોય ? જેની સ્થિરતા નથી તેનો મોહ શો ? મોહ એજ સુખદુઃખનું કારણ છે. આ સંસાર વેગથી દોડતાં ઊંડા પ્રવાહરૂપ છે. તેને તરી પાર ઉતરવાની સાવધાની નહીં રાખનાર પુરૂષ તેમાં તણાઈને ડુબે છે એટલે ભય, દુઃખથી નાશ પામે છે. આમ હોવાથી નિશ્ચય, જ્ઞાન અને ધર્મના બળે કરી સાવધાન રહી તે તણાવા અને ડુબાવાપણાથી બચવું એજ જીવનની સાર્થકતાનો યત્ન છે ” હે ચંચળ ચિત્ત ! આ અમારો નિશ્ચય અમોએ તારી પાસે નિવેદન કર્યો છે, તે લક્ષમાં રાખી અમોને સહાય કરવા તત્પર થજે. આ વ્યવહાર દશા કે જેની અંદર વિશ્લેષ વગેરે અંતરાય કરનારી સ્થિતિઓ આવ્યા કરે છે, તેમાં તારે સાવધાન રહી અમોને સહાય કરવી. જો તું તારી પોતાની મેળે અમોને સહાય કરીશ તોપછી અમારે તારા નિગ્રહનો પ્રયત્ન શામાટે કરવો જોઈએ ? જે પોતાની મેળે અનુકૂલ રહે તેને શામાટે સતાવવો

વ્યવહાર દશામાં વિચરનાર ચિત્તને બોધ.

૧૧૧

જોઈએ ? કદિ તું એમ કહીશ કે, “ જો તમારામાં મને અનુકૂલ કરવાની શક્તિ છે તો પછી મારી પાસે આજીજી શામાટે કરો છો ? ” તેના ઉત્તરમાં કહેવાનું કે, અમો હાલ વ્યવહાર દશામાં છીએ, તેથી તને નિઃશ્વ કરવાની પૂર્ણ સામર્થ્ય અમો મેળવી શકતા નથી. જો અમે વ્યવહાર દશામાં ન હોઈએ તો તારી વિશેષ ગરજ પડે નહીં. પ્રિય મિત્ર ! તથાપિ તારે યાદ રાખવું કે, તારા સામર્થ્યને નિર્બલ કરવાની બધી કુચીઓ અમારા હાથમાં આવી ગઈ છે. તારી ચંચળતાને દૂર કરવાના બધા સાધનો અમોએ હાથ કર્યા છે અને તેવા વિચારોની સાથે તને જોડવા પ્રયત્ન પણ આદર્યો છે. અમોએ વિચાર્યું છે કે, “ જેમ નદીનો પ્રવાહ પર્વતમાંથી નીકળી સમુદ્રમાં જઈ મળે છે, તેમ મોહરૂપ પર્વતમાંથી આ સંસાર રૂપ સરિતા નીકળી કામરૂપ મહાસાગરમાં મળે છે. જેમ સમુદ્રના પાણીના પરમાણુઓ આકાશમાં એકઠા થાય છે, આકાશમાં એકઠા થઈને વાદળારૂપે બંધાય છે, વાદળારૂપે બંધાઈને વરસાદ રૂપે પૃથ્વીપર પડે છે, વરસાદરૂપે પૃથ્વીપર પડી નદીના પ્રવાહ રૂપે વહે છે અને નદીના પ્રવાહરૂપે વહીને સમુદ્રમાં જઈ મળે છે, તેવી જ રીતે આ અનુક્રમે કમંના વેગથી ચાલેલી આ સંસાર સરિતા કામરૂપ સમુદ્રને છેવટે મળે છે. આમ હોવાથી જ્ઞાનીઓએ કાળને ફરતા ચક્રની ઉપમા આપેલી છે. આ અમારી સમજણ તારા વિપરીત વેગને અટકાવવા પૂર્ણ રીતે સમર્થ થઈ શકે તેમ છે. કદિ અમે વ્યવહાર દશામાં વર્તીતા હોઈએ પણ જો તારા વેગને આ વિચારમાં લઈ જઈએ તો પછી તારું વિરૂદ્ધ સામર્થ્ય ચાલી શકશે નહીં, એવી અમોને ખાત્રી થાય છે.

પ્રિય ચંચળ મિત્ર ! વળી અમે સારી રીતે સમજીએ છીએ કે, આ સંસારમાં પ્રિય થઈ પડેલા પદાર્થોનો વિયોગ કિંવા નાશ અમોને દુઃખ ઉપજાવે છે.

જગતનો ઇતિહાસ જણાવે છે કે અનેક મહાન પુરૂષો, ચક્રવર્તીઓ, મહારાજાઓ, રાજાઓ, વિદ્વાનો અને ડાહ્યા પુરૂષો પણ ચાલ્યા ગયા છે. કેટલાએક ડાહ્યા મનુષ્યો પણ પોતાના પ્રિય માનવીના મૃત્યુને લીધે ભારે શોક કરી ચુક્યા છે; પરંતુ એ શોકથી ગત માનવીના પુનઃ તેમને દર્શન થયાં નથી. નાશવંત પદાર્થોનો જ્યારે ત્યારે નાશ થયા વના રહેજ નહીં; એમ સમજી શોક કરીને થાકેલા અસંખ્ય મનુષ્યોનાં અનેક ઉદાહરણો જીગતનો ઇતિહાસ આપી રહ્યો છે. જ્યારે ગત પ્રાણી કે પદાર્થો મળતાં નથી, ત્યારે આપણાં તન મનને નિરર્થક શોક કરીને શા માટે નિર્બલ બનાવવાં જોઈએ ? પૃથ્વીપર પ્રાણીઓ કાંઈ રોજ થોડાં જન્મતાં નથી અને કાંઈ થોડાં મરણ પામતાં નથી; જેમને આપણાં જાણ્યાં અને માન્યાં તેમનુંજ આપણને સુખ દુઃખ ઉપજે છે; પરંતુ જેમને આપણાં જાણ્યાં અને માન્યાં તેમના સરખી જ જન્મ અને મરણની આપણી પણ સ્થિતિ છે, તો પછી કોઈ મોડું

૧૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાર.

અને કોઈ વહેલું જાય, તેમાં શોક શો કરવો? આ કર્મધીન જગત્ નાશ પામવાને માટે ઉત્પન્ન થાય છે, એમ સમજવું ઉચિત છે. હે ચંચલ ચિત્ત, આ સમજણ અમોને તારા પ્રભાવથી જ મળી છે. કારણ કે અમારા સારા નરસા વિચારોનું સ્થાન તું જ છે. વળી અમે સમજવા લાગ્યા છીએ કે આ જગત્ના વિનાશી પદાર્થો ઉપર જ્યારે જ્ઞાનદષ્ટિ ફેરવીએ છીએ ત્યારે જ શોક મુક્ત થઈ શકાય છે. આ જીવનનો હેતુ પ્રાણ છે અને જે પ્રાણથી શરીર ધવાયું છે, તેજ શરીર પણ સંગ-વાળું હોવાથી સંગ તૂટવાના પ્રસંગોએ વ્યાકુલતા થવી સંભવે જ છે તથાપિ સંગ સેવામાં સુખ વૃત્તિની સ્થાપના કરી નાંખવા કરતાં મોહાદિક સંગદોષથી મુક્ત રહેવામાં જ તું વ્યાકુલતા પામી શકતું નથી. અરે મન, આ વિચાર તારામાં અમે બલાત્કારે સ્થાપિત કર્યો છે.

અરે ચંચળ ચિત્ત ! તું વ્યવહાર દશામાં રમે છે, પણ તને તાળે કરી અમોએ વિચાર કરવા માંડ્યો છે કે, આ આત્માનું સ્વરૂપ અવિક્ષિય છે-ચેતન છે, તો તેને સ્વાભિમાનવાળી ક્રિયાવડે મમત્વને બાંધી પરાધીન અને અચેતન બનાવવાનો મિથ્યા યત્ન કરવો, એ કેટલું બધું મૂર્ખત્વ ગણાય? પદાર્થ માત્રના ક્ષણિકપણનો અને મિથ્યાપણનો-તેમાં સુખનું અનુમાન કરનારી વૃત્તિઓને અનુભવ કરાવવો એજ સંતોષના શાંતિદાયક આવિર્ભાવને બાણતા રહેવાનો સન્માર્ગ છે. વળી તત્ત્વનો વિચાર કરવાથી જ “ હું કોણ? ક્યાંથી આવ્યો? અને માફ કોણ છે? ” તે સારી રીતે સમજાય છે. આત્મા અજન્મ અને નિત્ય છે. કર્મોના ગુણોવડે વિશ્વ-વ્યવહાર સરજતો હોવાથી જગતમાં સર્વથી પ્રિય પ્રાણિ માત્રને પોતાનો આત્મા જ હોવો જોઈએ, શરીર સંબંધના યોગે આપણો આત્મા આપણામાં જ હોવા છતાં તે સર્વ દૃશ્ય પદાર્થોને પ્રકાશ કરતો હોવાથી તેને એવા પર પ્રકાશ્ય પદાર્થો પ્રકાશ આપી શકતાં નથી; આમ હોવાથી આપણો આત્મા કે જે આપણને ઘણો જ પ્રિય હોવો જોઈએ, તે કેવળ અભિન્ન હોવાથી બીજા પદાર્થોની પેઠે પ્રતીત થઈ શકતો નથી. આમ હોવાથી આત્માના નિર્દોષ અને નિર્વિકારી શુદ્ધ સ્વરૂપને ઓળખવાનો યત્ન કરવો, એજ ઉપાધિથી મુક્ત થવાનો સરસ ઉપાય છે. ” પ્રિય મન ! આ અમારો નિશ્ચય અમોને વ્યવહાર દશામાં પણ સારી સહાય કરશે. તેથી હવે તારે અમોને અનુકૂળ રહેવું પડશે. તે છતાં જો તું અમારાથી પ્રતિકૂલ થઈશ તો પછી અમારા ઉપકારી ગુરૂ અમારી સમક્ષ ઉભા છે, તેઓ અમોને યોગવિદ્યાનો ઉપાય બતાવશે કે જેથી અમે તારો મહાન નિઘ્રહ કરવા તત્પર થઈશું. પરમાત્મા અમોને એ મહાન શક્તિ આપવા કૃપા કરો.

તથાસ્તુ !

મનોરથોની ઉપયોગીતા અને બળ.

મનુષ્યો અનેક મનોરથો લલે ઘડ્યા કરે, પરંતુ જ્યાં સુધી વિચારોને મનોરથો સાથે લેળવી દેવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે જય પ્રાપ્ત કરી શકશે નહિ. જે મનુષ્યો મનોરથ વિના વિચારોને જીવનમાં મૂકે છે, તે નાવિક વિના વહાણની પેઠે ગોથાં ખાય છે અને લય પામી જાય છે. જેથી જે મનુષ્ય પોતાના જીવનમાં કાંઈ કાર્ય-સેવા આત્મકલ્યાણ કરવા ઇચ્છતા હોય અને તેમ કરી જીવંતી સફળ કરવા માંગતા હોય તેમણે પોતાના વિચારો મનોરથોની સાથે જોડી દેવા જોઈએ.

જે મનુષ્યોના જીવનનો ઉદ્દેશ હોતો નથી, તેઓ લય, ચિન્તા, દુખો વિગેરેના ભોગ થાય છે. દરેક મનુષ્યોએ પોતાના મનમાં આત્મકલ્યાણના આદર્શ, જીવનના મનોરથો ઘડી રાખવા જોઈએ અને તેને સફળ કરવા સતત પ્રમાણિક ઉદ્યોગ કરવો જોઈએ. મનુષ્યે દૈનિક ચિત્તથી પોતાની વિચાર શક્તિઓને પોતાના મનોરથના લક્ષ્ય પર લઈ જવી જોઈએ અને તેને ધ્યેય સમજી તેની સફળતા અર્થે પોતાનું જીવન અર્પણ કરવામાં જરાપણ શંકાસ્પદ ન થવું જોઈએ. પોતાના વિચારો ને અયોગ્ય વિકલ્પો, ઇચ્છાઓ તથા વિષયો તરફ જતાં રોકવા જોઈએ.

જેમને પોતાના મનોરથો સફળ થવાની આશા બીલકુલ લાગતી ન હોય તેમણે પોતાના વિચારોને કર્તવ્યની પૂર્ણાહુતી કરવા તરફ લગાડવા જોઈએ.

સૌથી વિશેષ ભીડ મનુષ્ય પણ શક્તિ, સતત ઉદ્યોગ અને અભ્યાસથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે. સાધારણ મનુષ્ય પણ અભ્યાસ વડે મનોરથને સોંપેલા વિચારો વડે સામાન્ય મનુષ્ય મટી દેવી મનુષ્ય બની જાય છે. એટલાજ માટે મહા પુરૂષો કહે છે કે—ખરાબ વિચારોવાળો મનુષ્ય સદૈવ વિચાર કરવાના સતત અભ્યાસથી સદૈવ વર્તનશાળી બની શકે છે.

મનુષ્યે પોતાના મનોરથોના ધ્યેયને ધ્યાનમાં રાખી પોતાના ઇષ્ટ સ્થાન પર પહોંચવાનો સરળ માર્ગ શોધી કાઢી લક્ષ્યના સુંદર માર્ગમાં વિચરતી વખતે આમતેમ જોયા વિના વિહાર કરવો જોઈએ.

સુંદર મનોરથમાં વિહરનારે સંદેહ, શંકા, લય અને શૂન્યતાને દૂર ફેંકી દેવા જોઈએ, કારણ કે તે તેના માર્ગમાં કાંટાડપ છે, અને જ્યાં તેને અવકાશ

૧૧૪

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી ત્યાં મનોરથ, દૃઢતા, કાર્યશક્તિ તૈયાર હોય છે. જે મનુષ્યે ભય, સંદેહ, વગેરે ઉપર જ્ય મેળવ્યો તેણે નિષ્ફળતાને નિશ્ચયથી જીતી લીધેલ હોય છે. દરેક કઠિનતાની સામે સાહસ કરે છે અને બુદ્ધિપૂર્વક તે તેના પર વિજય મેળવે છે. નિડર થઈને વિચાર કરી મનોરથોને તદ્દાત્મક સ્વરૂપે કરી દેવામાં આવે તો મનુષ્ય પોતાની શક્તિ ઉપર શાસન કરનાર નરરત્ન કહેવાય છે. આવા વીર પુરૂષો પોતાની શક્તિથી, મનોરથના બળથી, અપરિમિત ઉદ્યોગથી ઇચ્છિત ધારેલાં કાર્યો કરી શકે છે. આવાં ઘણાં દૃષ્ટાંતો જોન અને જોનેતર શાસ્ત્રોમાં મોજુદ છે.

શ્રાવકના મુખ્ય સાત ગુણ—૧ વિનય, ૨ જિનવર દેવની ભક્તિ, ૩ સુપાત્રદાન, ૪ સમજનો પર રાગ-પ્રેમ, ૫ સુદાક્ષિણ્યતા, ૬ નિસ્પૃહતા અને ૭ પરોપકાર એ મુખ્ય સાત સફળતા અવશ્ય આદરવા યોગ્ય છે.

દુર્લભ પદાર્થો—મનુષ્યભવ, આર્ય દેશ, ઉત્તમ કુળ-જાતિ, સુરૂપ શરીર સૌંદર્ય, ઇન્દ્રિય પટુતાદિ, આરોગ્ય, દીર્ઘ આયુષ્ય, નિર્મળ બુદ્ધિ, સત્શાસ્ત્ર શ્રવણ, હિત ગ્રહણ, તત્ત્વશ્રદ્ધા અને સંયમપ્રત્યે પ્રેમ (સંયમ પ્રત્યે દૃઢ રૂચિ) એટલા વાનાં પામવા જીવને દુર્લભ છે.

સર્વ જીવનો સામાન્ય સ્વભાવ—સર્વે જીવો દુઃખભીરૂ છે, સુખના અભિલાષી છે. સહુને જીવિત પ્રિય છે અને સહુ મરણથી ઝહીતા રહે છે. એમાં કોઈ વિરલ અપવાદ મળે છે.

આપણું હિત કર્તવ્ય—નમ્રતા (સહ્યતા-વિનય-બહુમાન) પૂર્વક સુ-શુરૂ સમીપે શાન્ત ચિત્તે ધર્મ રહસ્ય સારીરીતે સમજવું, સમજવા પ્રયત્ન સેવવો અને એના સાર-નિયોગરૂપે કોઈ જીવને દુઃખ-પીડા-ઉત્પાત-પરિતાપ ઉપજે એવું કશું પ્રતિકૂળ આચરણ ઇરાદા પૂર્વક ન જ કરવું—કરવાથી શીઘ્ર વિરમવું.

વાચિક તપ—જેમ દેહને અને મનને કબજે રાખીને તેનો યથાસ્થાને વિવેકસર ઉપયોગ કરવાથી વાચિક અને માનાસિક તપનો લાભ મળી શકે છે તેમ વાણીનો પણ યોગ્ય નિગ્રહ કરી—તેને કબજે રાખી સાચા માર્ગે વાપરવાથી કલ્યાણાર્થી જનોને વાચિક તપનો લાભ થઈ શકે છે, તે માટે પ્રમાણરૂપ નીચેની હકીકત ખાખી જનોને ખાસ લક્ષમાં રાખવા જેવી જાણી ટાંકી લીધી છે:—કોઈને ખેદ-ઉદ્વેગ-સંતાપ ન ઉપજે એવું અસત્ય, હિત, મિત અને પ્રિય વચન જ પ્રસંગ પામીને વિચારી ઉચ્ચરવું. તેમજ વાચના, પૃચ્છના, પરિવર્તનાદિક પંચવિધ સ્વાધ્યાય-ધ્યાનમાં સદાય સાવધાન રહેવું તેને વાચિક તપ કહ્યો છે. સુરૂ ભાઈ ખડેનો ધારે તો ઉક્ત તપનો લાભ અનાયાસે વિવેકવડે મેળવી શકે. અભ્યાસખળે એવો લાભ સુખે લઈ શકાય છે. તેમજ તેવા શુભ લક્ષપૂર્વક જે હિત મિત પ્રિય સત્ય વચન પ્રસંગોપાત ઉચ્ચારાય તેનો પ્રભાવ પણ અન્ય ઉપર અનેરો પડે. એવાં

હિતરૂપ સૂક્ત વચનો.

૧૧૫

પ્રિય પથ્ય અને સત્ય વચન સાંભળવા અન્યને પરાણે પ્રીતિ ઉપજે અને તેથી લાભ પણ પ્રમાણમાં અધિક થવા પામે; એ વાત અનુભવમાં આવી શકે તેમ છે. એથી ઉલટું ઉદ્દેગ ઉપજવનારું અપ્રિય અદિતકર એવું અસત્ય વચન ક્રોધાદિક વિકારને વશ થઈ વદવાથી ભારે અનર્થ થવા પામે છે. માટે જ કાર્ય પ્રસંગે કટ્યાણુઅર્થી જનોને ભાષા-સમિતિ સાચવવાની જરૂર છે.

ધૃતિશમ્

હિતરૂપ સૂક્ત વચનો.

૧ કળુલ કરેલા વચનનો ભંગ, ગઈ વસ્તુનો શોક, અને અન્યની નિદ્રાનો ભંગ એ ત્રણ વાનાં સમજી માણસે ન કરવાં.

૨ આપણે કોઈને વચન આપ્યું જ હોય-તેવો વિશ્વાસ આપ્યોજ હોય તો ગમે તે ભોગે તેનું પાલન કરવું જોઈએ.

૩ અજ્ઞાની જીવો એક બીજા સાથે કલેશ-કુસંપ કરી પ્રાપ્ત પાપમાલ થઈ જાય છે. જ્યારે પરિણામદર્શી સુજ્ઞ જનો સંપણા સફલાવથી વર્તતાં આભાદ થવા પામે છે.

૪ ‘હુંજ ખરો’ મારું ધાર્યુંજ થવું જોઈએ. એવો દુરાગ્રહ ધારી રાખવાથી કલેશ-કુસંપનાં મૂળ રોપાય છે.

૫ આપણે કોઈ મિત્ર, સ્વજન કે સાધર્મી અણધારી આક્રમમાં આવી પડ્યો હોય તો તેને તન-મન-ધનનો ભોગ આપી સમયોચિત સહાય કરી, સારી સ્થિતિમાં લાવી મુકવો એ સુસભ્ય તરીકે ઉત્તમ મનુષ્યનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે.

૬ આદર સહિત દાન, મિષ્ટ-મધુર વચન, સુસરલ હૃદય, ત્યાગ અને સંયમ પ્રમુખ સદ્ગુણોવડે ત્રણે જગત વશ થાય અથવા લોકપ્રિય થવાય છે.

૭ વય હાનિરૂપ જરા અવસ્થા જ્યાં સુધી શરીરને જોખણ કરી ન નાંખે, વિવિધ વ્યાધિઓ જ્યાં સુધી વધી પડી મૂળ ન ઘાલે અને જ્યાં સુધી ઇન્દ્રિયોની વિજ્ઞાન શક્તિ ક્ષીણ થવા ન પામે—આભાદ રહી હોય ત્યાં સુધીમાં આત્માર્થી જનોએ સાવધાનપણે ધર્મસાધન કરી લેવું જોઈએ. જો અવસર પામી ચેતી ન શકાય તો પછી દૃવ બળે ત્યારે કુવો જોઈવો શા કામનો? પાછળથી પસ્તાવો કરવો ન પડે એમ ચેતીને ચાલવું જોઈએ.

શ્રાવકને વસવા લાયક સ્થાન—જે ગામ કે નગરમાં જિન મંદિર હોય, જ્યાં શાસ્ત્ર-અર્થના જાણકાર એવા સાધુ સંત તથા શ્રાવકોનો યોગ મળતો હોય, અને જ્યાં ગૃહવ્યવહાર ઉચિત યોગ્ય સાધનો સુગમ હોય તેવા સ્થળમાં શ્રાવકે સદા નિવાસ કરી રહેવું યોગ્ય લેખાય.

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધર્મપ્રાપ્તિ યોગ્ય ઉત્તમ ૨૧ ગુણો. (ખાસ આદરવા યોગ્ય.)

૧ ગંભીરતા (ઉદાર-વિશાળ હૃદય, દરીયાવ પેટ), ૨ સુંદર નીરોગી શરીર. ૩ શાન્ત-શીતળ પ્રકૃતિ. ૪ લોકપ્રિયતા વધે એવું હિતવર્તન. ૫ અન-ઉપતાપી-અકૂર સ્વભાવ, ૬ પાપભીરતા (પરભવનો ડર), ૭ કૂડ-કપટ વગરની સરલ વૃત્તિ, ૮ રૂડી દાક્ષિણ્યતા, ૯ લજ્જા-મર્યાદા પાલન, ૧૦ દયા (હૃદયની કોમળતા), ૧૧ મધ્યસ્થતા-નિષ્પક્ષપાત બુદ્ધિ, ૧૨ સદ્ગુણાનુરાગ, ૧૩ સત્યપ્રિયતા, સત્યચારિત્ર રસિકતા, ૧૪ સત્ પક્ષ (ધર્મીકુટુંબી વર્ગનું હોવાપણું), ૧૫ સુદીર્ઘદ્રષ્ટિ, ૧૬ સુવિશેષ જાણવાપણું, ૧૭ શિષ્ટ-સદાચારી સજ્જનોને અનુસરવાપણું, ૧૮ વિનય-નમ્રતા-સહ્યતા, ૧૯ કૃતજ્ઞતા-ઉપકારીના ગુણને સદા સંભારી રાખી તેનો પ્રત્યુપકાર કરવા (બદલો વાળવા) જાગ્રત બુદ્ધિ (તેવી તક મળે તો તેનો લાભ લેવાની ઉંડી લાગણી), ૨૦ પરોપકારશીલતા-તન મન ધનથી કોઈનો ઉપકાર નિઃસ્વાર્થભાવે કરવાની અંતરની લાગણી-સ્વાભાવિક ટેવ. ૨૧ કોઈ પણ કળા કે વાતના રહસ્યને સારી રીતે સમજી સહેજે ગ્રહણ કરી લેવા જેવી અમોઘ શક્તિ-લાયકાત.

આહારક શરીર - પ્રમાણમાં એક મુંઠા હાથ જેવડું છતાં પ્રભાવમાં ઘણું ઉચ્ચ પ્રકારનું એ શરીર ફક્ત લબ્ધિશાળી ચૌદ પુર્વધરો જ શ્રી અરિહંત પ્રભુની સાક્ષાત્ કદિ જોવા માટે અથવા પોતાને શ્રુત વિષયિક થયેલી શંકા પ્રભુને પૂછી નિવારવા માટે કરી શકે છે. તે આખા ભવચક્રમાં ચાર વખત અને એક ભવમાં ફક્ત એ વખતજ કરી શકાય છે.

ખરી પવિત્રતા—વિચાર વાણી અને આચરણમાં રહેતી મલીનતા-વિષમતા-વિપરીતતાદિક ખામીઓને દૂર કરી તેમાં સહ્યતા-સરલતા-સત્યતા કહો કે એકતા આવે, રહેણી કરણી શુદ્ધ-અવિસંવાદી બનવા પામે અને આત્મ અભિ-મુખતા સચવાય તે ખરી પવિત્રતા. આવી પવિત્રતા આદરવી આત્માર્થીજનોને બહુ જરૂરી છે. કેમકે ઉક્ત પવિત્રતા સેવવામાં થતા પ્રયત્નના પ્રમાણમાં આત્મિક બળ વધે છે અને તેમાં જેટલી જેટલી ખામી રહે છે એટલે વિચાર, વાણી ને આચરણ જેટલા જેટલા મલીન રહે છે તેટલી તેટલી મુશ્કેલીઓ આત્મવિકાસના માર્ગમાં નડતી રહે છે. તેથીજ ઉક્ત પવિત્રતા કેળવવા ને વધારવા ખૂબ પ્રયત્ન આત્માર્થી જનોએ અવશ્ય કરવો જોઈએ. એથી અનુક્રમે સર્વ શ્રેયસ્ સંભવે છે. ઉક્ત પવિત્રતા કેળવવા ને વધારવા માટે જેમ બને તેમ વિચાર, વાણી ને આચારને વિવેકપૂર્વક સુધારવા યોગ્ય પ્રયત્ન બંતેજ સેવવો, તથા શિષ્ટ જનોનો સમાગમ ઉક્ત લક્ષ્યથી કરવો. એમ કરવાથી અનુક્રમે સાચી પવિત્રતાની પ્રાપ્તિ અને પુષ્ટિ થવા પામશે.

ધૃતિરામ.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્મરણનો મહિમા.

૧૧૭

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્મરણનો મહિમા.

વળી પરમેષ્ઠિ—નમસ્કારનું સ્મરણ કરતાં કુમારપાલ રાજા કહેતો કે એ નમસ્કારના મહાત્મ્યથી તો મને સાક્ષાત્ કૃણ મળ્યું; કારણ કે સમસ્ત સૈન્ય સહિત પોતે દિગ્વ્યાપ્ત કરતાં પણ માફક કામ ન સૂચ્યું, પરંતુ ઉલટું કંઈક વિપરીત થવા પામ્યું, અને અત્યારે નમસ્કારનું સ્મરણ કરતાં, તેના પ્રભાવથી, અંબડાદિક મારા હંડનાયકો પોતે વલ્લિક છતાં તે શત્રુઓને જીતી લે છે. વળી સ્વચક્ર કે પરચક્ર કયાંઈ અનર્થ ઉપજાવતું નથી તથા દેશમાં કયાંઈ દુષ્કાળનું નામ પણ સાંભળવામાં આવતું નથી. ” આથી રાજા, તે નમસ્કાર મંત્રનું સ્મરણ કરતાં કરતાં નિદ્રાવશ થતો અને પ્રભાત પહેલાં માગધજનો (ખંદીજનો)એ કહેલ જિનસ્તવનથી તે ભગૃત થતો, તે આ પ્રમાણે છે.

“ જે પુરૂષ, ત્રણ લોકમાં પ્રગટ મહિમાના નિધાન એવા પાર્શ્વનાથ ભગવંતને પૂજે છે, તેમનું શરીર શૂળ, જલોદર, શ્વાસ, ખાંસી, ક્ષય, કસર, કોઢથી ગાત્ર ગળતા હોય, કંઠમાળ, પડલચુકત નેત્ર, મુખથી લોહી નીકળતું હોય, અર્શ, અરોચક, દાહજ્વર કે મોટા રોગ—એ વિગેરે વ્યાધિઓની બાધાથી રહિત થાય છે અને વધારે તેજસ્વી બને છે.

વળી ઈંદ્રો જેમના ચરણ—કમળમાં આવીને નમે છે એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ, જે પુરૂષના ચિત્તમાં વસે છે, તે પુરૂષને જંગમ પર્વત સમાન મોટા કુંભસ્થલથી ભયંકર, જેના મદ—જળના પરિમલ પર ભ્રમરો ભેગા થઈને શુંભરવ કરતા હોય, જે પોતાના ઉદ્ડંદ દાંતવતી અનેક વૃક્ષોને ભાંગતો હોય, જે પોતાની ઉપાડેલ, યમ-દંડ સમાન સુંઢથી ભયંકર ભાસતો હોય અને કોપથી ભારે વિકરાળ થયો હોય એવો મહોન્મત્ત હાથી પણ કંઈ કરી શકતો નથી. તથા સમસ્ત દુઃખોને ધ્વસ્ત કરનાર એવા પાર્શ્વનાથ ભગવંતને જે પુરૂષો જાપે છે, તેઓ આકાશ પર્યંત ઉછળતા ચપળ કલ્લોલચુકત, કૂર અને જળરજસ્ત નકચકેના સંચારથી ભયંકર, મોટા પુમ્મને પછાડતા મત્સ્યેાથી વ્યાપ્ત, પ્રસરતી વડવાનલની જવાલાઓથી દુસ્તર તથા સેંકડો આવર્તોથી વ્યાપ્ત એવા મહા સાગરને ગોળ્પદની જેમ સહેલાઈથી ઓળંગી પાર ઉતરે છે.

વળી દુઃખને દળનાર હે પાર્શ્વનાથ ! તમારા નામરૂપ મંત્રનું જે સ્મરણ કરે છે, તેમને શિવકંઠ, પાડાના શ્રૃંગ, તમાલ, ભ્રમર અને કાજળ સમાન સ્થામ,

૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કુપિત કૃતાંતની ચપેટા સમાન વિકટ કૃષ્ણ અને કુંડાકાથી ભય ઉપજાવનાર, ચપળ બંને જીભને ખતાવનાર, જંતુઓને પકડીને ક્વલિત કરનાર, જાણે સાક્ષાત્ પાપનો પુંજ હોય, શુંભ (ચણોડી) સમાન રક્ત લોચનયુક્ત તથા પ્રસરતા રોષયુક્ત એવો ભુજંગ પણ ભય ઉપજાવી શકતો નથી.

જે પુરૂષ ઉત્કટ ઉપદ્રવોને પરાસ્ત કરનાર એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુને મનમાં ધારણ કરે છે, તેનાથી વીજળી સમાન કપિલ કેશરના સમૂહથી વ્યાપ્ત સ્કંધયુક્ત હસ્તી અને મૃગને મારતાં રૌદ્ર શબ્દોથી ગિરિ શુકાને પૂરનાર, નિખિડ (તીક્ષણ) પંખથી મતંગજના કુંભસ્થલને વિદારનાર, કુટિલ દાઢાથી દુઃપ્રેક્ષણીય, પુચ્છથી મહીતલને આઘાત કરનાર તથા અગ્નિના કણ્ઠીયા સમાન રક્ત લોચનયુક્ત એવો કેશરી તરત દૂર ભાગી જાય છે.

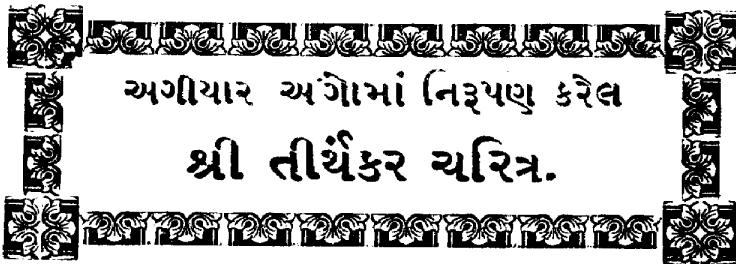
વળી દુઃખના પુંજરૂપ કુંજને ભાંગવામાં પવનસમાન એવા પાર્શ્વનાથ ભગવંતની જે પુરૂષ સ્તુતિ કરે છે, તેને ઉછળતી જ્વાળાઓથી આકાશને ક્વલિત કરનાર, પ્રસરતા સ્ફુલિંગ—સમૂહથી તારાગણને દ્વિગુણિત બનાવનાર, વિસ્તાર પામતા ધૂમના અધકારથી દિશાઓને રોકનાર અને બળતા અનેક પ્રાણીઓના વિરસ અવાજથી વ્યાપ્ત એવો પ્રજ્વલંત જવલન પણ સંતાપ ઉપજાવી શકતો નથી. તથા નિર્મળ ચરિત્રયુક્ત શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવંતને જે મનુષ્યો પોતાના હૃદયમાં ધારણ કરે છે, તે લોકો બખ્તર તથા ધ્વજ-પટયુક્ત અને મદ્દ ઝરતા હસ્તિઓના ગર્જરવથી વ્યાપ્ત, હાથમાં શસ્ત્ર—સમૂહને ધારણ કરતાં ઉદ્ભટ સુભટોયુક્ત, અશ્વોના ખુરથી ઉછળતી રજથી ગગનાંગણને સંકીર્ણ કરનાર અને નૃત્ય કરતા ધડ તથા મસ્તકોથી મંડિત મહીતલયુક્ત એવા સમરાંગણથી નિસ્તાર પામીને અવશ્ય જ્યલક્ષ્મીને મેળવે છે.

તેમજ જે પુરૂષ કલિમલને હરનાર એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના શરણે જાય છે, તે હરિણોના હર્ષને હરનાર, શાર્ફલોના શબ્દથી ભય ઉપજાવનાર, તસ્કરોના હાથે હુંટાતા મનુષ્યોના કોલાહલથી વ્યાપ્ત, ભીમ ભીલોને લીધે દુર્લ્લભનીય, લીલાથી સંચરતા ગજગણયુક્ત અને ભમતા ભૂત, શિકારી, યક્ષ તથા સેંકડો રાક્ષસોથી ભરપૂર એવી મહા અટવીને નિર્વિઘ્ને ઝાળાળીને પોતાના સ્થાને પહોંચે છે.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૧૯

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૮૭ થી શરૂ)

ભગવતીજ સૂત્ર શતક ૯, ઉદ્દેશો ૩૩, સૂત્ર ૩૮૩ થી ૩૯૦

ભગવાન્ મહાવીર અને શિષ્ય જમાલી

હવે તે બ્રાહ્મણ કુંડ્યામ નગરની પશ્ચિમ દિશાએ એ સ્થળે ક્ષત્રિયકુંડ-આમ નામે નગર હતું. વર્ણન—એ ક્ષત્રિયકુંડ્યામ નામે નગરમાં જમાલી નામનો ક્ષત્રિયકુમાર રહેતો હતો. તે આઢ્ય-ધનિક તેજસ્વી અને યાવદ્....જેનો પરાભવ ન થઈ શકે એવો (સમર્થ) હતો, તે પોતાના ઉત્તમ પ્રાસાદ ઉપર જેમાં મૃદંગો વાગે છે એવા, અને અનેક પ્રકારની સુંદર યુવતીઓ વડે ભજવાતા બત્રીશ પ્રકારનાં નાટકો વડે (નૃત્યને અનુસારે) હસ્તપાદાદિ અવયવોને નચાવતો રસ્તુતિ કરાતો ર અત્યન્ત ખુશ કરાતો ર પ્રાવૃષ, વર્ષા, શરદ, હેમંત, વસંત અને ગ્રીષ્મ પર્યન્ત, એ છએ રૂતુઓમાં પોતાના વૈભવ પ્રમાણે સુખનો અનુભવ કરતો ર સમયને ગાળતો મનુષ્ય સંબંધી પાંચ પ્રકારનાં ઇષ્ટ, શબ્દ, સ્પર્શ, રસ, રૂપ, અને ગન્ધરૂપ કામલોગોને અનુભવતા વિહરે છે.

ત્યારબાદ ક્ષત્રિયકુંડ્યામ નામના નગરમાં શૃંગાટક, ત્રિક, ચતુષ્ક અને ચત્વરમાં યાવત ઘણા માણસોનો કોલાહલ થતો હતો. ઇત્યાદિ ઔપપાતિક સૂત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે કહેવું. યાવત ઘણા માણસો પરસ્પર એ પ્રમાણે જણાવે છે. યાવત એ પ્રમાણે પ્રરૂપે છે કે-હે દેવાનુપ્રિયો, એ પ્રમાણે ખરેખર તીર્થની આદિને કરનારા, યાવત સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શી શ્રવણ ભગવાન્ મહાવીર આ બ્રાહ્મણ કુંડ્યામ નગરની બહાર બહુશાલ નામનાં ચૈત્યમાં યથાયોગ્ય અવગ્રહને ગ્રહણ કરી યાવત....વિહરે છે. તો હે દેવાનુપ્રિયો, તેવા પ્રકારનાં અર્હત ભગવંતના નામ-ગોત્રનાં શ્રવણ માત્રથી પક્ષ મોટું ફલ થાય છે. (તો તેના દર્શન વાંદન વિગેરેથી કેટલું ફળ થશે ? ઇત્યાદિ ઔપપાતિક સૂત્રને અનુસારે વર્ણન કરવું.

યાવત....તે જનસમૂહ એક દિશા તરફ જાય છે. ક્ષત્રિયકુંડ્યામ નામે નગરનાં મધ્ય ભાગમાંથી બહાર નીકળે છે. નીકળીને જ્યાં બ્રાહ્મણકુંડ્યામ નામે નગર છે અને જ્યાં બહુશાલક નામે ચૈત્ય છે, ત્યાં આવે છે. એ પ્રમાણે બધું ઔપપાતિક સૂત્રને અનુસારે કહેવું. યાવત....ત્રણ પ્રકારની પર્યુપાસના કરે છે.

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્યાર પછી તે ઘણા મનુષ્યનાં શબ્દને યાવત્....જનનાં કોલાહલને સાંભળીને -દેખીને ક્ષત્રિયકુમાર જમાલીનાં મનમાં આવા પ્રકારનો આત્મવિચાર યાવત ઉત્પન્ન થયો. શું આજે ક્ષત્રિયકુલકુળ નગરમાં ઈંદ્રનો ઉત્સવ છે, રુદ્રનો ઉત્સવ છે, વાસુદેવનો ઉત્સવ છે, નાગનો ઉત્સવ છે, યક્ષનો ઉત્સવ છે, ભૂતનો ઉત્સવ છે, કુવાનો ઉત્સવ છે, તળાવનો ઉત્સવ છે, નદીનો ઉત્સવ છે, દ્રહનો ઉત્સવ છે, પર્વતનો ઉત્સવ છે, વૃક્ષનો ઉત્સવ છે, ચૈત્યનો ઉત્સવ છે, યા સ્તુપનો ઉત્સવ છે ? કે જેથી આ બધા ઉચકુલના, લોગકુલનાં, રાજન્યકુલનાં, ઇક્ષ્વાકુકુલનાં સાતકુલનાં અને કુરુવંશનાં ક્ષત્રિયો, ક્ષત્રિયપુત્રો, ભટ્ટો અને ભટ્ટપુત્રો ઔપપાતિક સૂત્રો અનુસારે યાવત્....સાથેવાહ પ્રસુખ સ્નાન કરી, બલિકર્મ (પૂજા) કરી, ઇત્યાદિ ઔપપાતિક સૂત્રમાં વર્ણન કર્યા પ્રમાણે યાવત્....બહાર નીકળે છે ? એમ વિચાર કરે છે. વિચાર કરીને જમાલી કંચુકીને બોલાવે છે, બોલાવીને તેને આ પ્રમાણે કહ્યું—હે દેવાનુપ્રિય ! શું આજે ક્ષત્રિયકુલકુળ નામના નગરમાં ઈંદ્રનો ઉત્સવ છે. કે યાવત્....આ બધા નગર બહાર નીકળે છે ? જ્યારે તે જમાલી નામનાં ક્ષત્રિયકુમારે તે કંચુકી પુરૂષને એ પ્રમાણે કહ્યું ત્યારે તે હર્ષિત અને સંતુષ્ટ થયો, અને તે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનાં આગમનને નિશ્ચય કરીને હાથ જોડી જમાલી નામે ક્ષત્રિયકુમારને જય અને વિજયવડે વધાવે છે, વધાવીને તેણે આ પ્રમાણે કહ્યું—હે દેવાનુપ્રિય, આજે ક્ષત્રિયકુલકુળ નામે નગરમાં ઈંદ્રનો ઉત્સવ છે—ઇત્યાદિ તેથી બધા યાવત્ નીકળે છે, એમ નથી પણ હે દેવાનુપ્રિય, એ પ્રમાણે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર યાવત્....સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી આદ્યકુલકુળ નામે નગરની બહાર બહુશાલનામે ચૈત્યમાં યથાયોગ્ય અવગ્રહ ગ્રહણ કરીને યાવત્....વિહરે છે.

તેથી એ ઉચકુળનાં, લોગકુલના ક્ષત્રિયો. ઇત્યાદિ યાવત્...કેટલાક વાંદવા માટે નીકળે છે. ત્યાર પછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમાર કંચુકી પુરૂષ પાસેથી એ વાત સાંભળી—હૃદયમાં અવધારી હર્ષિત અને સંતુષ્ટ થઈ, કૌટુંબિક પુરૂષોને બોલાવે છે.

બોલાવીને તેણે આ પ્રમાણે કહ્યું કે—હે દેવાનુપ્રિયો ? તમે શીઘ્ર ચાર ઘંટા-વાળા અશ્વરથને જોડીને હાજર કરો અને હાજર કરીને આ મારી આજ્ઞા પાછી આપો.

ત્યાર બાદ જમાલી ક્ષત્રિયકુમારે એ પ્રમાણે કહ્યું એટલે તે કૌટુંબિક પુરૂષો તે પ્રમાણે અમલ કરી યાવત્...તેની આજ્ઞા પાછી આપે છે.

ત્યાર બાદ તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમાર જ્યાં સ્નાનગૃહ છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને સ્નાન કરી તેણે બલિકર્મ (પૂજા) કર્યું. ઇત્યાદિ યાવત્ જેમ ઔપપાતિક સૂત્રમાં 'પર્ષદાનુ' વર્ણન કર્યું છે તેમ અહીં જાણવું. યાવત્....ચંદનથી જેના

મી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૨૧

શરીરે વિલેપન કરાયેલું છે, એવો તે જમાલી સર્વ અલંકારોથી વિભૂષિત થઈ સ્નાનગૃહથી બહાર નીકળે છે. બહાર નીકળીને જ્યાં બહાર ઉપસ્થાનશાળા છે અને જ્યાં ચાર ઘંટાવાળો અશ્વરથ ઉભો છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને ચાર-ઘંટાવાળા અશ્વરથ ઉપર ચઢે છે, ચઢીને માથા ઉપર ધારણ કરાતા કોરંટપુષ્પની માળાવાળા છત્રસહિત મહાન્ યોદ્ધાઓનાં સમૂહથી વિંટાયેલો તે ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ નામે નગરનાં મધ્યભાગથી બહાર નીકળે છે. નીકળીને જ્યાં ગ્રાહ્યણકુંડગ્રામ નગર આવેલું છે. અને જ્યાં બહુશાલ નામે ચૈત્ય છે ત્યાં આવે છે.

ત્યાં આવીને ઘોડાઓને રોકે છે, અને રથને ઉભો રાખે છે. રથને ઉભો રાખી, રથથી નીચે ઉતરે છે. ઉતરીને પુષ્પ, તાંબુલ, આયુધાદિ તથા ઉપાનહ (પગરણાં) નો ત્યાગ કરે છે.

ત્યાગ કરીને એક સળંગ વસ્ત્રનું ઉત્તરાસંગ કરે છે. કરીને કોગળો કરી ચોખ્ખા અને પરમપવિત્ર થઈને અંજલીવડે બે હાથ જોડીને જ્યાં શ્રમણુભગવાન મહાવીર છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને શ્રમણુભગવાન મહાવીરને ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા કરી યાવત્ ત્રિવિધિ પર્યુપાસનાથી ઉપાસે છે. ત્યાર પછી શ્રમણુભગવંત મહાવીર જમાલી નામે ક્ષત્રિયકુમારને અને તે અત્યન્ત મોટી ઋષિ પર્ષદાને યાવત્....ધર્મોપદેશ કરે છે. યાવત્....તે પર્ષદ્ (ધર્મોપદેશ શ્રવણ કરી) પાછી ગઈ.

ત્યાર બાદ તે જમાલી નામે ક્ષત્રિયકુમાર શ્રમણુભગવાન મહાવીરની પાસેથી ધર્મને સાંભળી, હૃદયમાં અવધારીને હર્ષિત અને સંતુષ્ટ હૃદયવાળો થયો.

અને યાવત્ ઉભો થઈને શ્રમણુભગવંત મહાવીરની ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા કરી વંદન-નમસ્કાર કરી તેણે આ પ્રમાણે કહ્યું—હે ભગવન્, હું નિર્ઐશ્વર્યના પ્રવચનની શ્રદ્ધા કરું છું. હે ભગવન્, હું નિર્ઐશ્વર્યના પ્રવચનપર વિશ્વાસ કરું છું. હે ભગવન્, હું નિર્ઐશ્વર્યના પ્રવચન ઉપર રૂચિ કરું છું અને હે ભગવન્, નિર્ઐશ્વર્યના પ્રવચનાનુસારે વર્તવાને તૈયાર થયો છું. વળી હે ભગવન્, જે તમે ઉપદેશો છો તે નિર્ઐશ્વર્ય પ્રવચન એમજ છે. હે ભગવન્, તેમજ છે. હે ભગવન્, સત્ય છે. હે ભગવન્, અસંદિગ્ધ (નિશ્ચિત) છે.

પરન્તુ હે દેવાનુપ્રિય ! મારા માતા પિતાની રજા માગીને હું આપ દેવાનુપ્રિયની પાસે મુંડ-દીક્ષિત થઈ ગૃહવાસનો ત્યાગ કરી અનગારીકપણાનો સ્વીકાર ઇચ્છું છું. હે દેવાનુપ્રિય, જેમ સુખ ઉપજે તેમ કરો. પ્રતિગ્રંધ ન કરો.

જ્યારે શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરે જમાલીને એ પ્રમાણે કહ્યું ત્યારે તે પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થઈ શ્રમણુ ભગવંત મહાવીરને ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા કરી યાવત્....નમસ્કાર કરી ચાર ઘંટાવાળા અશ્વરથ ઉપર ચઢે છે. ચઢીને શ્રમણુ ભગવંત મહાવીરની પાસેથી અને બહુશાલ ચૈત્યથી નીકળે છે. નીકળીને માથે ધરાતા યાવત્ કોરંટ

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુષ્પની માળાવાળા છત્ર સહિત, મોટા સુલટોનાં સમૂહથી વીંટાયેલા તે જમાલી જ્યાં ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ નામે નગર છે ત્યાં આવે છે, આવીને ક્ષત્રિયકુંડગ્રામ નામે નગરની મધ્યભાગમાં થઈને જે સ્થળે પોતાનું ઘર છે અને જ્યાં બહારની ઉપસ્થાન શાળા છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને ઘોડાઓને રોડીને રથને ઉભો રાખે છે. ઉભો રાખીને રથ નીચે ઉતરે છે.

ઉતરીને જ્યાં અંદરની ઉપસ્થાન શાળા છે, જ્યાં માતાપિતા બેઠા છે ત્યાં આવે છે. આવીને માતાપિતાને જય અને વિજયથી વધાવે છે. વધાવીને તે જમાલીએ આ પ્રમાણે કહ્યું કે:—

હે માતાપિતા, એ પ્રમાણે મેં શ્રમણુ લગવંત મહાવીર પાસેથી ધર્મ સાંભળ્યો છે. તે ધર્મ મને ઇષ્ટ છે. અત્યંત ઇષ્ટ છે. અને તેમાં મારી અભિરૂચિ થઈ છે. ત્યારપછી તે જમાલી કુમારને તેના માતાપિતાએ આ પ્રમાણે કહ્યું:—

હે પુત્ર, તું ધન્ય છે. હે પુત્ર, તું કૃતાર્થ છે, હે પુત્ર, તું કૃતપુણ્ય છે, અને હે પુત્ર, તું કૃતલક્ષણ છે કે જે તેં શ્રમણુ લગવંત મહાવીરની પાસેથી ધર્મને સાંભળ્યો છે. તથા તે ધર્મ તને પ્રિય છે, અત્યંત પ્રિય છે, અને તેમાં અભિરૂચિ થઈ છે.

પછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારે બીજીવાર પણ પોતાનાં માતાપિતાને આ પ્રમાણે કહ્યું કે:—હે માતાપિતા, એ પ્રમાણે મેં શ્રમણુ લગવંત મહાવીર પાસેથી ધર્મ સાંભળ્યો છે. યાવત્ તેમાં મારી અભિરૂચિ થઈ છે. તેથી હે માતાપિતા, હું સંસારના ભયથી ઉદ્વિગ્ન થયો છું. જન્મ, જરા, અને મરણથી ભય પામ્યો છું. તેથી હે માતાપિતા, તમારી આજ્ઞાથી હું શ્રમણુ લગવંત મહાવીરની પાસે દીક્ષા લેઈને ગૃહવાસનો ત્યાગ કરી, અનગારીકપણાને ગ્રહણ કરવા ઇચ્છું છું.

ત્યારબાદ જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની માતા, અનિષ્ટ, અકાન્ત, અપ્રિય, અમનોજ્ઞા—મનને ન ગમે તેવી અને પૂર્વે નહીં સાંભળેલી એવી વાણીને સાંભળી અને અવધારીને રોમકૂપથી ઝરતા પરસેવાથી ભીના શરીરવાળી થઈ શોકનાં ભારથી તેના અંગોઅંગ કાંપવા લાગ્યા, તે નિસ્તેજ થઈ. તેનું મુખ દીન અને શોકાતુર થયું. કરતલવડે ચોળાયેલી કમળમાળાની પેઠે તેનું શરીર તત્કાળ ગ્લાન અને દુર્બલ થયું.

તે લાવણ્ય શૂન્ય, પ્રભારહિત અને શોભાવિનાની થઈ ગઈ. તેનાં આભૂષણો દીલાં થઈ ગયાં અને તેથી તેનાં નિર્મલ વલયો પડી ગયાં—ભાંગીને ચૂર્ણ થઈ ગયાં તેનું ઉત્તરીય વસ્ત્ર શરીર ઉપરથી સરી ગયું, અને મૂર્છાવડે તેનું ચૈતન્ય નષ્ટ થયું હોવાથી તે ભારે શરીરવાળી થઈ. તેના સુકુમાર કેશપાસ વિખરાઈ ગયો. કુહાડીનાં ઘાથી છેદાયેલી ચંપકલતાની પેઠે તથા ઉત્સવ પુરો થતાં ઈદ્ર ધ્વજદંડની

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૨૭

જેમ તેનાં સંધી બન્ધનો દીલાં થઇ ગયાં. અને તે ફરસખંધી ઉપર સર્વ અંગોવડે ઘસ દઈને નીચે પડી ગઇ. ત્યારપછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારની માતાના શરીરને (દાસીવડે) વ્યાકુલચિત્તે ત્વરાથી ઢળાતા સ્વર્ણકલશના મુખથી નીકળેલી શીતલ અને નિર્મલ જલધારાના સીંચનવડે સ્વસ્થ કર્યું અને તે ઉત્કેષક (વાંસના બનેલા) તાલવૃન્ત (તાડનાં પાંદડાનાં બનેલા) પંખા અને વીંજણાના જલબિન્દુ સહિત પવનવડે અંતઃપુરનાં માણસોથી આશ્વાસનને પ્રાપ્ત થઇ. રોતી, આકંદન કરતી, શોક કરતી અને વિલાપ કરતી, તે જમાલી ક્ષત્રિય કુમારની માતા, આ પ્રમાણે કહેવા લાગી—હે બાત, તું અમારે ઇષ્ટ, કાંત, પ્રિય, મનોહર, મનગમતો, આધાર-ભૂત, વિશ્વાસપાત્ર, સંમત, બહુમત, અનુમત, આભરણની પેટી જેવો, રત્નસ્વરૂપ, રત્નોના જેવો, જીવિતાનાં ઉત્સવ સમાન અને હૃદયને આનંદજનક એક જ પુત્ર છો. વળી ઉબરાનાં પુષ્પની પેઠે તારા નામનું શ્રવણ પણ દર્ભલ છે, તો તારું દર્શન દુર્ભલ હોય એમાં શું કહેવું ? માટે હે પુત્ર, ખરેખર અમે તારો એક ક્ષણ પણ વિયોગ ઇચ્છતા નથી તેથી હે પુત્ર, જ્યાં સુધી અમે જીવીએ છીએ ત્યાંસુધી તું રહે. અમે કાલગત થયા પછી વૃદ્ધાવસ્થામાં કુલવંશ તન્તુની વૃદ્ધિ કરીને નિરપેક્ષ એવો તું શ્રમણ ભગવંત મહાવીરની પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી ગૃહવાસનો ત્યાગ કરી અનગારપણાને સ્વીકારજે.

ત્યારપછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારે પોતાનાં માતાપિતાને આ પ્રમાણે કહ્યું કે—‘ હે માતાપિતા, હમણાં મને જે તમે એ પ્રમાણે કહ્યું કે—હે પુત્ર તું અમારે ઇષ્ટ તથા કાંત એક પુત્ર છો. ઇત્યાદિ યાવત્....અમારા કાલગત થયા પછી તું પ્રવ્રજ્યા લેજે. ’ પણ હે માતાપિતા, એ પ્રમાણે ખરેખર આ મનુષ્યભવ અનેક જન્મ, જરા, મરણ, અને રોગરૂપ શરીર અને માનસિક દુઃખોની અચન્ત વેદનાથી અને સેંકડો વ્યસનોથી પીડિત, અધુર, અનિત્ય, અને અશાશ્વત છે, તેમ સંધ્યાના રંગ જેવો, પાણીના પરપોટા જેવો, ડાઘની આણી ઉપર રહેલા જલબિન્દુ જેવો, સ્વપ્નદર્શનના સમાન, વિજળીની પેઠે અચાનક અને અનિત્ય છે. સડવું, પડવું અને નાશ પામવો એ તેનો ધર્મ છે. પહેલાં કે પછી તેનો અવશ્ય ત્યાગ કરવાનો છે. તો હે માતાપિતા, તે કોણ બાળે છે કે કોણ પૂર્વે જશે અને કોણ પછી જશે ? માટે હે માતાપિતા, હું તમારો અનુમતિથી શ્રમણ ભગવંત મહાવીરની પાસે યાવત્....પ્રવ્રજ્યા ગ્રહણ કરવાને ઇચ્છું છું.

ત્યારપછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારને તેના માતાપિતાએ આ પ્રમાણે કહ્યું કે—હે પુત્ર, આ તારું શરીર, ઉત્તમ રૂપ, લક્ષણ, વ્યંજન (મસ, તલ વગેરે) અને ગુણોથી યુક્ત છે. ઉત્તમ બલ, વીર્ય અને સત્વસહિત છે. વિજ્ઞાનમાં વિચક્ષણ છે, સૌભાગ્યગુણથી ઉન્નત છે, કુદીન છે. અત્યન્ત સમર્થ છે. અનેક પ્રકારનાં વ્યાધિ અને રોગથી રહિત છે. નિરૂપદત, ઉદાત્ત અને મનોહર છે. પદુ (ચતુર) એવી

૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાંચ ઇંદ્રિયોથી યુક્ત અને ઉગતી યુવાવસ્થાને પ્રાપ્ત થયેલું છે. તેમજ એ સિવાય બીજા અનેક ઉત્તમ ગુણોથી ભરપૂર છે. માટે હે પુત્ર, જ્યાંસુધી તારા પોતાના શરીરમાં રૂપ, સૌભાગ્ય તથા યૌવનાદિ ગુણો છે ત્યાંસુધી તેનો તું અનુભવ કર. અને અનુભવ કરી અમો કાલગત થયા પછી વૃદ્ધાવસ્થામાં કુલવંશ રૂપતંતુની વૃદ્ધિ કરીને નિરપેક્ષ એવો તું શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાસે દીક્ષા લઇને ગૃહવાસનો ત્યાગ કરી અનગારીકપણાને સ્વીકારજે.

ત્યારપછી તે જમાલી ક્ષત્રિયકુમારે પોતાના માતાપિતાને એ પ્રમાણે કહ્યું કે—“હે માતાપિતા, તે બરાબર છે, પણ જે તમે મને એ પ્રમાણે કહ્યું કે—“હે પુત્ર, આ તારું શરીર [ઉત્તમ રૂપ, લક્ષણ, -વ્યંજન અને ગુણોથી યુક્ત છે] ઇત્યાદિ યાવત [અમારા કાલગત થયા પછી] તું દિક્ષા લેજે.” પણ એ રીતે તો હે માતાપિતા ! ખરેખર આ મનુષ્યનું શરીર દુઃખનું ઘર છે. અનેક પ્રકારનાં સેકડો વ્યાધિઓનું સ્થાન છે. અસ્થિરૂપ લાકડાનું બનેલું છે. નાડીઓ અને સ્નાયુના સમૂહથી અત્યંત વિંટાળેલ છે, માટીનાં વાસણની પેઠે દુર્બલ છે. અશુચિથી ભરપૂર છે. જેનું શુશ્રુષા કાર્ય હમેશાં ચાલુ છે. જીર્ણ મૃતક અને જીર્ણ ઘરની પેઠે સડવું, પડવું અને નાશ પામવો એ તેના સહજ ધર્મો છે. વળી એ શરીર પહેલાં કે પછી અવશ્ય છોડવાનું છે. તો હે માતાપિતા, તે કોણ જાણે છે કે કોણ પહેલાં જશે અને કોણ પછી જશે ઇત્યાદિ.

ત્યાર પછી તેના માતાપિતાએ તે જમાલી ક્ષત્રિય કુમારને આ પ્રમાણે કહ્યું કે—હે પુત્ર ! આ તારે આઠ સ્ત્રીઓ છે. તે વિશાળ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલી અને બાળાઓ છે. તે સમાન ત્વગા વાળી, સમાન ઉંમર વાળી, સમાન લાવણ્ય, રૂપ અને યૌવનગુણોથી યુક્ત છે, વળી તે સમાન કુળથી આણેલી, કળામાં કુશળ, સર્વ કાલ લાલીત અને સુખને યોગ્ય છે.

તે માર્હવશુથી યુક્ત, નિપુણ, વિનયોપચારમાં પંડિત અને વિચક્ષણ છે. સુંદર, મિત, અને મધુર બોલવામાં તેમજ હાસ્ય વિમેક્ષિત (કટાક્ષહૃષ્ટિ) ગતિ વિલાસ અને સ્થિતિમાં વિશારદ છે. ઉત્તમ કુલ અને શીલથી સુશોભિત છે. વિશુદ્ધ કુલરૂપ વંશતંતુની વૃદ્ધિ કરવામાં સમર્થ યૌવનવાળી છે. મનને અનુકૂળ અને હૃદયને ઇષ્ટ છે. વળી ગુણોવડે પ્રિય અને ઉત્તમ છે. તેમજ હમેશાં ભાવમાં અનુરક્ત અને સર્વ અંગમાં સુંદર છે. માટે હે પુત્ર ! તું એ સ્ત્રીઓ સાથે મનુષ્ય સંબંધી વિશાલ કામભોગોને ભોગવ અને ત્યાર પછી ભુક્તભોગી થઈ વિષયની ઉત્સુકતા દૂર થાય ત્યારે અમારા કાલગત થયા પછી યાવત....તું દીક્ષા લેજે.

ત્યારપછી તે જમાલી નામે ક્ષત્રિયકુમારે પોતાનાં માતાપિતાને આ પ્રમાણે કહ્યું કે—હે માતાપિતા ! હમણાં તમે મને જે કહ્યું કે—“હે પુત્ર ! તારે વિશાલ

શ્રી સંઘ માહાત્મ્ય સ્તુતિ.

૧૨૫

કુલમાં [ઉત્પન્ન થયેલી આ આઠ સ્ત્રીઓ છે-ઈત્યાદિ યાવત્.... તું દીક્ષા લેજે ” તે ઠીક છે, પણ હે માતાપિતા ! એ પ્રમાણે મનુષ્ય સંજ્ઞાથી કામભોગો ખરેખર અશુચિ અને અશાશ્વત છે.

વાત, પિત્ત, શ્લેષ્મ, વીર્ય અને લોહીને ઝરવાવાળાં છે, વિષા, મૂત્ર, શ્લેષ્મ, નાસિકાનો મેલ, વમન, પિત્ત, પર્શુ, શુક્ર અને શોષિતથી ઉત્પન્ન થયેલાં છે; વળી તે અમનોજ્ઞ, ખરાબ મૂત્ર, અને દુર્ગંધી વિષાથી ભરપુર છે. મૃતકનાં જેવી ગંધ-વાળા ઉચ્છવાસથી અને અશુભ નિશ્વાસથી ઉદ્ભવેને ઉત્પન્ન કરે છે. બિભત્સ, અદ્ય કાળ સ્થાયી હલકા અને કલમલ (શરીરમાં રહેલ એક પ્રકારનાં અશુભ દ્રવ્ય) નાં સ્થાનરૂપ હોવાથી દુઃખરૂપ અને સર્વ મનુષ્યોને સાધારણ છે. શારીરિક અને માનસિક અત્યંત દુઃખોવડે સાધ્ય છે. અજ્ઞાન મનુષ્યથી સેવાયેલાં છે; સાધુ પુરુષોથી હમેશાં નિન્દનીય છે. અનંત સંસારની વૃદ્ધિ કરનારા છે, પરિણામે કંટુક ફળ-વાળા છે, બળતા ઘાસના પુગાની પેઠે ન મૂકી શકાય તેવા દુઃખાનુભંધી અને મોક્ષમાર્ગમાં વિઘ્નરૂપ છે. વળી હે માતાપિતા, તે કોણ જાણે છે કે કોણ પહેલાં જશે અને કોણ પછી જશે ? માટે હે માતા-પિતા હું યાવદ્...દીક્ષા લેવાને ઇચ્છું છું.

ત્યાર પછી તે જમાલી નામે ક્ષત્રિયકુમારને તેના માતાપિતાએ આ પ્રમાણે કહ્યું કે— હે પુત્ર, આ અર્ચા—(પિતામહ), પર્યા—(પ્રપિતામહ) અને પિતાના પર્યા (પ્રપિતામહ) થકી આવેલું ઘણું હિરણ્ય, સુવર્ણ, કાંસ્ય, વસ્ત્ર, વિપુલ ધન, કનક યાવત્ સારભૂત દ્રવ્ય વિદ્યમાન છે, અને તે તારે સાત પેઢી સુધી પુષ્કળ દાન દેવાને પુષ્કળ ભોગવવાને અને વહેંચવા માટે પૂરતું છે. માટે હે પુત્ર, મનુષ્ય સંજ્ઞાથી વિપુલ ઋદ્ધિ અને સન્માનને ભોગવ અને ત્યાર પછી સુખનો અનુભવ કરી અને કુલવંશને વધારી યાવત્ તું દીક્ષા લેજે. (ચાલુ)

આપણામાં શ્રીસંઘનું માહાત્મ્ય ઘણું જ છે. તેના સુકતકંઠે ઘણાં સ્તવનો સ્તુતિઓ રચાઈ છે, સ્વયંશ્રી તીર્થંકર દેવપણુ “ નમોત્તમિયસ ” કહી શ્રીસંઘને નમે છે. જે શ્રીસંઘનું આટલું બધું માહાત્મ્ય હોય તેનામાં અનેક ગુણો હોયજ એમાં શું નવાઈ જેવું હોય ?

શ્રીનંદીસૂત્રમાં શ્રીસંઘની સ્તુતિ-માહાત્મ્ય વર્ણવ્યું છે એ બહુજ ઉપયોગી અને મહત્વનું છે.—આજકાલ બધાને હું સંઘ છું, અમે સંઘ છીએ એવું બોલવા-

૧૨૬

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માં પોતાનું ગૌરવ લાગે છે, પણ તેઓશ્રી સંઘના ગુણો, તેનું માહાત્મ્ય વાંચી વિચારશે તો બહુ લાભપ્રદ નિવડશે. જેમ ધારી શ્રીનંદીસૂત્રની ગાથાઓ નીચે ટાંકું છું.

તેમાં પ્રથમ શ્રી અને ધી થી શોભતું, વસ્તીથી ભરપૂર નગરરૂપે શ્રીસંઘની સ્તુતિ કરે છે.

**ગુણભવણ ગહણ સુમરણ મરિય દંસણવિશુદ્ધરત્થાગા-સંઘનગર ?
મદંતેચ્ચક્ખં ઉચાસ્તિ પાગારા ॥**

ગુણો રૂપી ધરોથી ગાઢ—ગીચોગીચ ભરેલું, શ્રુતરત્નથી ભરપૂર સમ્યક્ રૂપી વિશુદ્ધ શેરીઓવાળું, અને અખંડ ચારિત્રરૂપી કીલ્લાવાળા એવા નગર સમાન શ્રીસંઘ તારૂં કલ્યાણ હો.

વિવેચન—જેમ એક નગરની શોભા સુંદર ભવ્ય કલામય ઇમારતો, લક્ષ્મી, સુંદર શેરીઓ-પાડાઓ અને કિલ્લાથી અક્ષય છે, તેમ શ્રીસંઘનગર પણ ઉત્તરગુણોરૂપી? મનમોહક ગગનચુમ્બી ભવ્ય ઇમારતોથી ગાઢ-વ્યાપ્ત છે.

નગરની સામાન્ય લક્ષ્મી કરતાં શ્રીસંઘનગર શ્રુતરત્નો-શ્રીજીનાગમરૂપ રત્નોથી-અચપલ લક્ષ્મીથી પરિપૂર્ણ છે. તેમ ત્રણ પ્રકારના સમ્યક્દર્શનરૂપર શેરીઓથી વિભૂષિત છે. નગરની શેરીઓ ઘણીવાર પારાવાર ગંદકીથી ભરેલી જણાય છે, જ્યારે આ શ્રીસંઘરૂપ નગર તો સમ્યક્દર્શનરૂપ નિર્મલ શેરીઓથી સુશોભિત છે. અને અખંડ ચારિત્રરૂપી મજબૂત અલેદ કિલ્લાથી શ્રીસંઘનગર અજેય છે. જેમ નગરના રક્ષણ માટે અલેદ મજબૂત કિલ્લો ન હોય તો દુશ્મનો આવી નગરની લક્ષ્મી લુંટી લે. તેના વૈભવને કચડી નાંખે માટે તેના રક્ષણાર્થે અવશ્ય મજબૂત ગઢ થવો જોઈએજ. એવીજ રીતે આ શ્રીસંઘનગર ગુણો, શ્રુતરત્નો અને સમ્યક્દર્શનરૂપી શેરીઓથી વિભૂષિત છે, તો એનો પણ સ્વચ્છંદતા, અજ્ઞાનતા આદિ અજેય દુશ્મનો આવીને પરાભવ કરે, તેના વૈભવને કચડી નાંખે, માટે શ્રીસંઘનગરની સમૃદ્ધિનાં રક્ષણાર્થે પણ અલેદ કિલ્લો જોઈએ. એટલે અહીં અખંડ ચારિત્ર મૂલ-ગુણ (પાંચ મહાવ્રત) રૂપી અલેદ કીલ્લો રક્ષણ કરે છે. તેથી રક્ષિત છે, આવું મહાન આત્મિક શ્રીથી પરિપૂરિત એવું સંઘનગર સદા જય પામે.

૧ “ પિંડસ્સ જાવિસોદ્ધી સમિર્ઝો માવણતઓ દુવિહો, પહિયાઅમિગ્ગહાવિય ઉત્તરગુણ મોવિયાણાહિ”
॥ ૧ ॥ પિંડવિશુદ્ધિ, પાંચ સમિતિ, ખાર ભાવના, એ પ્રકારનો તપ, ખાર પ્રતિમા, અને અભિગ્રહ આ ઉત્તમ ગુણો છે.

શ્રીનંદીસૂત્ર ટીકા.

૨ સમ્મસં પિયતિવિહં લખ્ખો સમિયં તદ્દોવસમિયંચ, લઈયંચે તિ—સમ્યક્ત્વ પણ ત્રણ પ્રકારનું છે. ક્ષયોપશમિક, ઔપશમિક, અને ક્ષાયિક.

શ્રીનંદીસૂત્ર ટીકા.

શ્રી સંઘ આહારમ્ય રતુતિ.

૧૨૯

આ સંઘ ચાર પ્રકારનો—સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવીકા રૂપ શ્રીસંઘ ઉપર્યુક્ત વિશેષણોથી યુક્ત છે. તેથી જ શોભે છે. અને એવા શ્રીસંઘનો સદાએ જયજ હો એમ સુચવ્યું છે.

શ્રીસંઘ સંસારનો ઉચ્છેદક હોવાથી તેને ચક્રની ઉપમા આપી રતવે છે.

સંજમતપ તુંવારયસ્સ—સમ્મત્ત પારિપલ્લસ્સ, અપહિચકસ્સ જઓહો ઉ સયા સંઘચકસ્સ ॥ ૧ ॥

સમય અને તપરૂપી તુમ્મ, અને આરાવાળો, સમ્યક્ત્વરૂપી બ્રમીવાળો, અને જેના સમાન બીજું કોઈ ચક્ર નથી એવા અપ્રતિમ ચક્રસમાન શ્રીસંઘચક્રનો જય થાઓ. ॥ ૫ ॥

વિવેચન—જેમ એક સુદ્રઢ ચક્રને સુંદર તુમ્મ અને બ્રમી હોય છે, તેમ આ સુદ્રઢ સંઘરૂપી ચક્ર સત્તર^૧ પ્રકારનાં સંયમ અને બાર પ્રકારની^૨ તપસ્યારૂપ તુમ્મ અને આરાથી સુશોભિત છે.

બીજા સામાન્ય ચક્રને જેમ બ્રમી હોય છે તેમ આ શ્રીસંઘચક્રને સમ્યક્ત્વ-રૂપી મજબુત મનોહર બ્રમી—કુંડલી છે, અને મહાન્ ચક્રવર્તિઓનાં વિજયચક્રથી પણ અસાધારણ—અનુપમ એવા શ્રીસંઘચક્રનો સદા જય હો—જય પામે, અર્થાત્ વિવિધ પ્રકારનાં સંયમ, વિવિધ પ્રકારનાં તપ અને સમ્યક્ત્વથી યુક્ત શ્રીસંઘનો જય હો એમ સૂચવ્યું છે. ॥ ૫ ॥

(ચાલુ)

૧ પંચાશ્રવાદ્વિરમણં પંચેન્દ્રિયનિગ્રહઃ કષાયજયઃ દગ્ધત્રયવિરતિશ્ચેતિસંયમઃ સત્તદશ ભેદઃ ॥ ૧ ॥

પાંચ મહાવ્રત, પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયનો ત્યાગ, ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ ચારેનો જય, તથા મનોદંડ, વચનદંડ, અને કાયદંડથી વિરમવું, આ પ્રમાણે સત્તર પ્રકારે સંયમ છે. સંયમના સત્તર ભેદ છે.

૨ તપ એ પ્રકારનાં છે. બાહ્ય અને આંતર. બાહ્ય તપ છ પ્રકારનો છે અને આંતર તપ છ પ્રકારનો છે. આવી રીતે તપના બારે ભેદ આ પ્રમાણે છે.

‘અનશનમ્નોદરતાવૃત્તે સંજેપણં રસત્યાગઃ । કાયકલેશઃ સંલીનતેતિ બાહ્યતપઃ પ્રોક્તમ્ ॥ ૧ ॥

અનશન, ઉનોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસત્યાગ, કાયકલેશ, અને અંગોપાંગને સંકોચાવું આ બાહ્ય તપ છે.

પ્રાયશ્ચિત્તધ્યાને વૈયાવૃત્યવિનયાવથોત્સર્ગઃ । સ્વાધ્યાય ઇતિ તપઃ ષટ્પ્રકારમાખ્યંતરં ભવતિ ॥૧॥

પ્રાયશ્ચિત્ત, ધ્યાન, વૈયાવૃત્ય, વિનય, કથોત્સર્ગ, અને સ્વાધ્યાય—અધ્યયન આ આંતર તપ છે.

નંદીસુત્ર ઠીકા.

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાભાર સ્વીકાર અને સમાલોચના.

ખાદી પેહેરશો ? પ્રગટ કર્તા શ્રી જૈન સસ્તું સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય કલ્સોલ. લેખક-પ્રભુદાસ. મૂલ્ય બે આના ખાદી શા માટે પેહેરવી, તેમજ તેમાં દયા, આર્થિક બચાવ, સાદાઈ, હિંદનો ઉદ્ધાર, અને ફરજ સમાયેલ છે, તે નરીન શૈલીએ લેખક બંધુએ દર્શાવેલ છે.

શ્રી યતીન્દ્રવિહાર દિગ્દર્શન—ભાગ ૧ લો. સંયોજક ઉપાધ્યાયજી શ્રીયતીન્દ્રવિજયજી મહારાજ—પ્રકાશક શ્રીસૌધર્મ બૃહત્ તપાગચ્છીય—સ્વેતાંબર જૈન સંઘ કૃતાપુરા મારવાડ. મૂલ્ય સદુપયોગ, સંવત ૧૯૨૫ નવેમ્બર તા. ૭ મીએ કુકસી મારવાડથી કાઠીયાવાડ, ગુજરાત અને મારવાડ સુધી લાંબો વિહાર કરતાં રસ્તામાં જે જે ગામો તીર્થો વગેરે આવ્યા, તે ગામ તેમાં આવેલ જૈનોનાં ઘર, દેરાસરો, સંસ્થા, ધર્મશાળા વગેરેનું ટુંક વર્ણન, કે જેનાથી સાધુ, સાધ્વી મહારાજ તે વિહાર દરમ્યાન ઉપયોગી થઈ પડે તેમ તથા હીરકટરીના રૂપમાં આ બુકમાં સંયોજક મુનિમહારાજે આપેલ છે. સાથે કેટલાક મંદિરજીના શિલાલેખો આપી ઐતિહાસિક અને ભૌગોલિક સાહિત્યની વૃદ્ધિ થઈ છે, જે જાણવા તથા પાસે રાખવા જેવી છે.

શ્રાવકધર્મ—(શ્રી હરિભદ્રજીપુરિ કૃત ધર્મખિન્દુ પ્રથમ ભાગ. ભાષાંતર કર્તા તથા પ્રકાશક મણિલાલ નંદોશી ખી, એ અમદાવાદ. આ ગ્રંથમાં મૂળસૂત્ર સાથે તેનો અર્થ આપવામાં આવેલ છે. પ્રથમ ભાગમાં શ્રાવકના સામાન્ય અને વિશેષ ધર્મનું સ્વરૂપ આપવામાં આવેલ છે, ભાષાંતર સરલ આપવામાં આવેલ છે. શ્રાવક ધર્મ પ્રાપ્ત કરનાર જીજ્ઞાસુઓને ઉપયોગી છે, કિંમત એક રૂપિયો. મળવાનું સ્થળ રતનપોળ અમદાવાદ પ્રકાશકને ત્યાં.

આધુનિક જૈનોનું કળાવિહિન ધાર્મિક જીવન—લેખક પરમાનંદ પ્રકાશક ચંદુલાલ ગોકળદાસ શાહ. સુધોષા કાર્યાલય અમદાવાદ. ધાર્મિક જીવનના કાર્યોમાં ક્યાં ક્યાં સુધારણાનો અવકાશ અને જરૂરીયાત છે તે જાણવાનું કેટલુંક આમાંથી મળી શકે તેમ છે. સિવાય નાટકો સંબંધીમાં લેખક મહાશયના વિચારો માટે વિશેષ ઉદાપોહની જરૂર છે, પછીજ નિર્ણય આપી શકાય.

ઐતિહાસિક નિયમ ધારવાની સમજ—પ્રકાશક શ્રીદેશવિરતિ આરાધક સમાજ—અમદાવાદ. શ્રાવક બુદ્ધમાં જન્મ પામેલ કોઈ પણ બંધુ કે બહેને આ નિયમોને નિરંતર ધારણ કરવાની આવશ્યકતા છે. તે નિયમો ધારવાની જરૂરીયાત તથા તેની ટુંક સમજ બહુ સારી રીતે આ બુકમાં આપવામાં આવી છે. મનન કરવા લાયક અને પછી આદરવા લાયક છે. મળવાનું ઠેકાણું પ્રકાશકને ત્યાં.

શ્રી પાવાપુરી તીર્થકા પ્રાચીન ઇતિહાસ—લેખક બાલુસાહેબ પૂરણચંદ્રજી નહાર. શ્રી પાવાપુરી તીર્થકર ભગવાનની કલ્યાણક ભૂમિ પ્રાચીન છે, આવા તીર્થોના ઇતિહાસની આ કાળે બહુજ જરૂર છે. તેવી આવશ્યકતાવાળા આ તીર્થનો ઇતિહાસ લખી પ્રકટ કરી જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્યનું પોષણ કર્યું છે, લેખક મહાશય વિદ્વાન અને ઇતિહાસ, પ્રાચીન શિલાલેખ વગેરેનું સારું જ્ઞાન ધરાવે છે. પોતાના પદરના અર્થથી સંગ્રહ કરી વિદ્વતા ભરેલી શૈલીથી પ્રકટ કરી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરે છે. કિંમત બે આના.

બ્યાપારી વર્ગને ઉપયોગી પુસ્તકો.

ભારતર પોષ્ટલાલ સાક્ષ્યવંદ પ્રકાશિત જ્યોતિષનાં બે ઉપયોગી પ્રથા.

કે જેની કિંમતમાં સારો ઘટાડો કર્યો છે.

૧ વર્ષ પ્રમોધ અને અષ્ટાંગ નિમિત્ત—કિં. રૂ. ૮) હતી તેના રૂ. ૫-૦-૦

૨ અષ્ટાંગ નિમિત્ત અને દિવ્યજ્ઞાન કિં. રૂ. ૪) હતી તેના રૂ. ૨-૮-૦

સિવાય જ્યોતિષના વીજ અથા.

૧ ત્રિવેક વિલાસ કિં. ૨-૮-૦ ૨ ભદ્રબાહુ સંહિતા ૨-૦-૦ નારાયંદ્ર જૈન જ્યોતિષ ૨-૦-૦ શીલીકમાં જુજ નકલ છે. માટે તુરંત મંગાવી લેશો—

જૈન સસ્તી વાંચનમાળા—રાધનપુરી:બબર ભાવનગર.

ખાસ પાઠશાળાઓ માટે—

મોટા અક્ષર, શુદ્ધ છપાઈ, સારા કાગળ અને પાકું બાઈડીંગ છતાં કિંમતમાં ઘણા સરતા હોવાથી ગુજરાત-કાઠીયાવાડની શાળાઓમાં તેજ મંગાવાય છે.

થોડી થોડી નકલો મંગાવી ખાતરી કરશો:—

૧ પંચ પ્રતીકમણુ મોટી સાઈઝ સંક્ષિપ્ત અર્થ સાથે કિં. ૦-૮-૦	સોનકલના	રૂ. ૪૭-૮-૦
૨ દેવસીરાઈ પ્રતીકમણુ સૂત્ર	૦-૩-૦	” ૧૫-૦-૦
૩ પંચપ્રતીકમણુ પોષ્ટ સાઈઝ પાકું રેશમી પુકું	૦-૮-૦	” ૪૦-૦-૦
૪ સામાયિક સૂત્ર વિધિ સાથે	૦-૧-૦	” ૪-૦-૦
૫ ચૈત્યવંદન-ચુરવંદન વિધિ સાથે	૦-૧-૦	” ૪-૦-૦
૬ મહુલી સંમદ	૦-૩-૦	” ૧૫-૦-૦
૭ રતનાકર પચ્ચીશી તેમનામના શ્લોક સાથે.	૦-૦-૮	” ૩-૦-૦

સિવાય—બાળકામાં વહેંચવા જેવાં. ઉપયોગી પુસ્તકો ઘણી સસ્તી કિંમતે મળશે.

લખો—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા—રાધનપુરી બબર-ભાવનગર.

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું ચરિત્ર.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન, કથાઓનો આદર જૈન સમાજમાં કેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં, સમાજમાં પાણુ દેશ અને સમાજસેવાનો પવન જોશભેર ફુંકાતો હોવાથી; અસુક અંશે અસુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા-છંદછતા હોવાથી પ્રસંગાનુસાર તેમની ભાવનામાં વધારે જળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ જૈન મુલભૂપણુ ભામાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ તૈયાર કરાવી છપાવેલ છે. આ ગ્રંથમાં નરરત્ન ભામાશાહનો જીવલંત દેશ તથા સમાજપ્રેમ-સેવા અને શ્રીમાન્ હીર-વિજયસુદીશ્વરજીની અકોનિશ ધગધગતી જીવલંત શાસનદાઝએ બંને આદર્યો સાધોલાલ ઉમા રાણી રાષ્ટ્ર અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે પુરુષની પ્રભા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને સહેજે લલચાઈયે છીએ.

શુભારે છત્રીશ દિર્ઘ ત્રમુકો પાનાનો સમિત્ર ઉંચા કાગળ પર સુંદર ટાઇપમાં શ્રી સુશોભિત બાઈડીંગથી ગ્રંથ અલંકૃત કરેલ છે. કિં. એ રૂપીઆ પોષ્ટેજ જુડું.

કળા અને કેળવણી.

“ સરકારી કચેરીના કાયદે ચાલતી કેળવણીની સંસ્થાઓમાં બાળક કે દેશની ભૂખ ઢાઢ વિચારતું નથી. માત્ર સમયપત્રકોની મર્યાદા પળાય છે કે નહિ તેજ જોવામાં શાળાનો અધિકારી વર્ગ રોકાયેલો હોય છે. તેમને પ્રગલ્ભ્યના શ્વાસ સ્પર્શતા નથી. તેમનાં મન દેશની સંસ્કૃતિ કે કળાનો રંગ પામ્યાં હોતાં નથી. તેમને તો શાળા ચાલે અને તેમની નોકરી નજે તેટલી જ નજરે કામ કરવું પડે છે. કેળવણી ન્યાં સુધી પ્રગલ્ભ્યનો નાદ ઝીલે નહિ ત્યાં સુધી તે પારકી જ રહેવાની. જે કામ દેવમંદિરોએ પડતું મુક્યું છે તે કામ કેળવણીની જ સંસ્થાઓનું છે. હિંદની કેળવણી દેવમંદિરોમાંથી છુટી પડી છે અને પદલાલિત્ય ચૂકી છે. કળાની સ્વયંપ્રદાશિત નજર વગર તેની ગતિ દિશાશૂન્ય બની છે. કેળવણીનાં ગૃહ બાળકોનાં કેદખાનાં બન્યાં છે. માબાપનાં દબાણ અને શિક્ષકોની ધમકી નીચે પરીક્ષાની વેડ ઉચકતાં આ દેશનાં બાળકોનાં માનસમાંથી આત્મ તેજ હોલવાઈ ગય છે. માનસિક સ્વાતાંત્ર્ય વિના કળાનાં સર્જન ક્યાંથી થાય ? નવીન કથાવિધાન, નવિન શોધ, નવા અખતરા કે નવીન કલ્પના ચિત્રણ આજ પચાસ વર્ષથી અપાતી કેળવણીમાં અજાણ્યાં થઈ પડ્યાં છે. ચિત્ર, કવિતા, પાઠ બધું જ કાય દર દેશના મૂળમાં પ્રગટીને આ દેશનાં બાળકોનાં મગજ પર ખીલાની જેમ ઠોકાય છે. એનાં કળ ક્યાંથી ઉતરે ?

“ આ વંચ્ય કેળવણીથી પ્રગળે મુક્ત કરવાને દેશની કળાઓજ એક અમુક સાધન છે. સંગીત તેમના પ્રાણ જગડશે, મૂર્તિ પ્રેરણા આપશે. ચિત્રકળા કલ્પના સજીવ કરશે, નૃત્ય જેમ આપશે. મહાન વૈજ્ઞાનિક કે મહાન ઋષિ તેનાં તત્ત્વચિંતનની પહેલી દશામાં કળાકાર જ હોય છે. કેળવણી માત્રની શરૂઆતમાં મનુષ્યોને માટે કળાનું પારણું જોઈશે. એનાં મુકામળ, સરળ અને મૃદુ માનસના તંતુઓ ઉપર આકરા નિયમે અને શાળાનાં ફરમાનો ન જ હોવાં જોઈએ. એની પંચેન્દ્રિયોના તાર ઢાઢ પચ્ચ કંકશતાથી તુટે નહિ, બેસૂરા અને નહિ તેની સંભાળ રાખવા, કળાના આદર્શોથી પોષાયેલી શિક્ષણ પ્રણાલી યોગ્યતી જોઈએ. x x x આપણી શાળાઓ દેવમંદિર જેવી દૈદિપ્યમાન અને આદર્શક બને; તેનું દર્શન આ દેશની પરંપરા મુજબ મનોહર લાગે; દેશની સુંદર આકૃતિઓ, મૂર્તિઓ તેના ચણતરમાં ગોઠવાય; તેની દિવાલોપર દેશના પ્રેરક ઇતિહાસ પ્રસંગો અને ભવ્ય જીવનકથાઓ તેમજ ભૂગોળનાં સુંદર દર્યો હેય; બાળકો અને બાળકોનું તે આશ્રયધામ બને; નગરજનોનું તે સન્માન પામે અને ત્યાં ચિત્ર, સંગીત, કથા અને સ્વપ્રેરિત પ્રયોગોનું ક્રિયાગૃહ હોય; ત્યાંનાં પુસ્તકો અને પદાર્થો લેતાં જોતાં ઢાઢ મનાઈ પામે નહિ; ત્યાં શિક્ષકો ચોકીદાર ન હોય પણ સહાયકર્તા મિત્ર બની રહે. એવા કળા અને કેળવણીના સહકારની રેલ ચોખેર પ્રસરે તો સમૃદ્ધ, સરકારી અને સર્જક ભૂદિનાં નરનારીઓ સત્વર દેશને પ્રાપ્ત થાય. કળા અને કેળવણીની એ રેલ શાળામાંથી વિસ્તરી કારીગરનાં ટાંકણાં અને હાથને ચોગ્ય માર્ગે ઉતારે, પરદેશનાં અંધ અનુકરણથી બચાવે અને ગૃહોમાં આ દેશનાં સ્વરૂપોનાં અનેકાનેક સુંદર સર્જનો પહોંચાડી શકે.”

શ્રી. રવિશંકર રાવળ.